GİDİYORUM

ERZURUM'LU AŞIK

Garip Bektaş

can yayınları
247

Erzurum'lu Aşık

GARİP BEKTAŞ

GİDİYORUM

can yayınları -247

2005

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın tamamı ya da bir kısmı 5846 sayılı yasanın hükümlerine göre, kitabı yayınlayan CAN YAYINLARI'nın izni olmaksızın elektronik, mekanik, fotokopi ya da her hangi bir kayıt sistemi ile çoğaltılamaz, yayınlanamaz, depolanamaz.

Erzurum'lu Aşık
GARİP BEKTAŞ

GİDİYORUM

can yayınları
247

can yayınları

Adil Ali ATALAY Vaktidolu
Molla Fenari Sok.
No:16 Cağaloğlu/İST.
Tel: (0212) 528 36 09
Tel/Fax: (0212) 528 36 10
Web Sayfamız: www.canyayinlari.com.tr

Birinci Basım: Şubat 2005

ISBN 975 - 6358 - 47 - 5

Basım: BERDAN MATBAACILIK
(0212) 613 12 11 - 613 11 12

BARIS MÜCELLİT
(0212) 674 85 28

Dizgi
Zeynel Atalay

İÇİNDEKİLER

Önsöz....9
Şükran Borcu....15

Olmadım ki....17
İstiyorlar....18
Hoşça kal Dünya....19
Bulan Aşıktır....20
Unuttum....21
Mutlu Değilim....22
Erzurum Kardaş....23
Utanıyorum....24
Tabip....25
Şiir....26
Bu Yerde....27
Neyleyim....28
Gönlüme Neşe....29
Yolu İncitme....30
Sana Küskünüm....31
Mübarek Olsun....32
Gözlerim Gördü....33
Sevdalıyım Sevdalı....34
Taşırdın Beni....35
Yalandır Yalan....36
Kenara Yazdım....37
Olmadı....38
Hancı Dayı....39
Yormayın Beni....40
Sevmeyeceğim....41
Sen Var İdin Sevdiğim....42
Gül Olsun....43
Haşa Gönül....44
Bu Gece....45
Gideyim....46
Ayrı Kalırsam....47
Dağ mı....48
Aşık Olmazdım....49
Serseri Gönlüm....50
Mehmet Tuksal....51

İnsanı Yazdım....52
Usandım....53
Ayırma Beni....54
Çiçekçi Kız....55
Olsa....56
Kış Gününü....57
Mekan Kalmamış....58
Bir Daha....59
Saraman Doktor....60
Atarsın....61
Bana Dön Bana....62
Götürün....63
Sonuna Kadar....64
Gelsene....65
Ağlama Gönlüm....66
Sevdiğim Güzel....67
Yılmadım Kardaş....68
Seveceğim Sevdiğim....69
Yıllarım Benim....70
Yıkıldın....71
Yiyin....72
Belaya Sokma....73
Payım Efendim....74
Anlar mı Beni....75
Ne Bilir....76
Bak Hele....77
Affetmem....78
Ver Zengine....79
Zara Dönerim....80
Vur Başıma....81
Naçarsın Dünya....82
Güvenme Kardaş....83
Övünme Kardaş....84
Susma Sevdiğim....85
Çulun İçinde....86
Düşürür Seni....87
Alın Yazım mı....88
Olur mu....89
Başım....90
Aldatmaz....91
Kim Çizdi....92

Tanımıyor....93
Bittım Sevdiğim....94
Yaza Yaza....95
Yaşayacağız....96
Gören Bulunmaz....97
Böyleymiş....98
Örülmüyor ki....99
Söylerim Bir Gün....100
Senin Canın....101
Adım Adım....102
İnsaf Eyle....103
Sen Misin....104
Bu Akşam....105
Oturdum....106
Yarın....107
Gavata Bakın....108
Bizi Vurdu....109
Sen Gel Sevgilim....110
Ne Yapsın....111
Uyarı....112
Bir Daha Oku....113
Gelsin....114
Sende Dünya....115
Uyan Kardeşim....116
Bana Ne....117
Benim Gönlüm....118
Değil mi....119
Avrupa'lıyız....120
Atatürk'üm....121
Değil misin....122
Senin Değil mi....123
Köşesini....124
Dokunma....125
Aşkale'm....126
Ben O Köylüyüm....128

Önsöz

Sevgili dostlarım,

Ben, halk ozanı Aşık Garip Bektaş.

1938 yılında Erzurum'a bağlı Aşkale ilçesinin eski ismi Şoik, yeni ismi Özler olan köyünde dünyaya geldim. Babam Mehmet Ali, anam da Ballı Hanım'dır.

Canım dostlarım, benim hakkımda daha geniş bilgi almak ve beni daha yakından tanımak istiyorsanız, bundan önce yayınlanmış olan dört kitabımın önsözlerinden faydalanabilirsiniz.

Kitaplarımın isimleri şunlardır:

1- Geldim
2- Gördüm
3- Gezdim
4- Yazdım.

Bu kitaplarımın hepsini Adil Ali Atalay'ın sahibi olduğu Can Yayınları'nda bulabilirsiniz.

Can Yayınları'nın adresi:

Çatalçeşme Molla Fenari Sokak İşcan Han No: 16/1 Cağaloğlu - İstanbul.

Beşinci eserim olan *"GİDİYORUM"* adlı kitabımı da, yine kısmet olursa Can Yayınları'ndan çıkaracağım.

Canım dostlarım, ben ozanlık hayatımda 21. asrın ölen ve yaşayan tüm ozanlarıyla tanışma fırsatını buldum. Onun içindir ki, kendimi çok şanslı ve mutlu sayıyorum. Hele bunların içinde şakalarımla kendisini kızdırdığım Ali İzzet olunca, muhabbetimiz daha bir başka güzel olurdu. Veysel

Baba'ya beni şikayet eder, görmüyor musun bana neler yapıyor derdi. Bu büyük ozanların mekânı, İstanbul-Sirkeci'de İnci Palas Oteli'ydi. Hep orada buluşurlardı.

Hele bir gün şunu hiç unutamam. Otele gittim, ozanlardan kim var dedim. Davut Sulari'nin olduğunu öğrenince çok sevindim. Çünkü hiç param yoktu, karnım da çok açtı. Hemen nerede olduğunu sordum. Tam o sırada Davut Baba karşıma çıktı. Ona hoş geldin dedim, eyvallah dedi.

Beraber otelden çıktık. Yürüyoruz. Bana; Garip, çorba içelim mi diye sordu. Benim canıma minnet. Çünkü karnım çok açtı. O anı hiç unutamam. Çorbalarımızı içtikten sonra Sirkeci'de ozanların toplandığı Fahrettin Bey'in kahvesine gittik. Orada bütün ozanların sevdiği Maraşlı Ali Fuat dostumuz vardı. Davut Sulari'yi herkes tanıyordu, ama beni çoğu tanımıyordu. Hemen Ali Fuat devreye girip, beni de tanıştırdı. Bana; bu arkadaşımız Aşık Hüdai, bu arkadaşımız da Ruhi Su dedi. Onun sayesinde bu iki ozanla tanışmış oldum.

Canım dostlarım, ben Ali Fuat'ın sayesinde bütün ozanları tanıdım ve arkadaş oldum.

Dostlarım, burada bir gerçeği söylemeden geçemem. Ben 1982'de İstanbul Belediyesi'nde, Karaköy katlı otoparkında işçi olarak çalışıyordum ve yine şiir yazıyordum. Yanıma bir bey gelip, kolay gelsin, sen şair misin diye sordu. Ben de, evet dedim. Birkaç şiirimi okumak için izin istedi. Ben de, elbette dedim. Okudu ve bana şöyle bir baktıktan sonra; ozanım bunlar çok güzel şiirler, bunları bir kitap yapsan daha iyi olmaz mı, dedi. Olur tabii, amam benim gücüm yetmez ki beyim dedim. Bana hemen kendini tanıttı. Ben armatör Ali İrfan Kalkavan'ım, benim yazıhanem hemen şu karşıdaki handa. Bugün müsait olursan bana

gel konuşalım, ben sana yardımcı olurum dedi. Bu sözler beni çok mutlu etti. Ben de ona söz verdim. Aynı gün hemen onun yanına gittim. Beni çok iyi bir şekilde karşıladı ve bana, ozan bu şiirleri daktilo edip, bir dosyada toplayıp bana getir. Ben senin kitabını çıkartırım ve masrafını da karşılarım. Sen hiç üzülme dedi.

Bu duruma çok sevindim. Fakat, benim daktilo yazdıracak hiçbir tanıdığım yoktu. Ertesi gün de işim çoktu. Sirkeci'ye gittim. Orada Ali Fuat'la karşılaştım. Kahveye doğru yürürken, dur hele bak kim geliyor dedi. İsmini duyup, kendisini hiç görmediğim Aşık Yener'le tanıştım. Üçümüz birlikte kahveye gittik. Biraz sohbet ettikten sonra, Yener Hoca çantasından bir tansiyon aleti ve bir de kendisinin yazmış olduğu şiir kitabını gösterdi ve işte benim sermayem dedi. Senin çantanda ne var, diye sordu. Ben de, hocam şiirlerim var dedim. Şöyle bir göz atabilir miyim diye müsaade istedi. Okuduktan sonra, Garip Bektaş ben senin ismini duydum, fakat senin böyle güçlü bir ozan olduğunu bilmiyordum. Bu yazdığın şiirleri bir araya toplayıp, kitap haline getirsene dedi.

Aşık Yener gibi büyük bir ozanın ağzından duyduğum bu güzel sözler, beni çok mutlu etti. Hocam, dün Ali İrfan isminde bir bey şiirlerimi okuyup çok beğendi ve daktilo edip kendisine götürmemi istedi dedim. O zaman Aşık Yener bana, ben bu işi yaparım, ama ben de senin gibi mağdurum. Şu gördüğün tansiyon aletiyle ekmek paramı kazanıyorum deyince; sen bana bu işi yap, ben de seni mağdur etmem dedim. Ertesi gün daktilosunu getirdi ve "GELDİM" isimli ilk kitabımı 1985 yılında çıkardım. Ali İrfan Kalkavan'ın maddi, Aşık Yener'in de manevi yardımı oldu. Bu iki insana her zaman şükran borçluyum. Onlara sonsuz

saygılarımı sunarım.

Canım dostlarım, bir ömür boyu tek başına, kimsesiz, gurbette, evsiz-barksız yaşamak kolay değil. İşte ben, bu işi başardım. Hiç okula gitmeden kendimi yetiştirdim. Aynı zamanda beş tane şiir kitabı yazdım ve yüzün üzerinde eserim, sanatçılar tarafından okundu.

Ben, hayalci ve hurafeci bir ozan değilim. Her zaman gerçekleri yazarım ve hiç kimseden sözümü esirgemem.

Ozanlık, kolay değildir. Ozan; eline, diline, beline sahip olan insandır. Ozan; mert insandır. Ozan; hiç ayrım yapmaz. Çünkü, gerçek ozanları tarih yargılar. Geleceğe ışık tutan ozanları belli eder ve ona saygı duyar. İşte ben de öyle bir ozan olmayı her zaman kendime görev bildim, hedef seçtim. Bakın, bir şiirimde sizlere nasıl sesleniyorum. Bu şiirimde beni çok iyi inceleyin. Çünkü, ben hiç ırk ayrımı yapmam ve yapan insanı da hiç sevmem.

Tabiatta çok canlı var
İnsanı sevdim insanı
Canlılara saygı duydum
İnsanı sevdim insanı

Tabiat insansız olmaz
Onsuz dünya hayat bulmaz
Yaşamanın zevki kalmaz
İnsanı sevdim insanı

Ondan döner dünya çarkı
Ben ayırmam hiçbir ırkı
Kulun kuldan olmaz farkı
İnsanı sevdim insanı

Aklı yüce fikri selim
Ondan doğar bütün ilim
Hem bilgili hem de alim
İnsanı sevdim insanı

Garip Bektaş insan geldim
İnsandan çok ilim aldım
Ben insanı yüce buldum
İnsanı sevdim insanı

Canım dostlarım, biz insanlar ancak birbirimizi severek yüce Mevla'ya kulluk ederiz. Onun için ben de insanı sevdim diye şiir yazdım ki, sizler de ibret alın. Canım dostlarım, yine alçakgönüllü olmak için sizlere bakın ne güzel bir öneride bulunuyorum. Çünkü, benim işim insanlara doğruyu söylemek ve onları gaflet uykusundan uyandırmaktır. Bu dünyada her şey geçicidir.

Taş atsalar gül sayarım
Ben kimseye darılmam ki
Zehir içsem bal sayarım
Ben kimseye darılmam ki

Çekseler özümü dara
Kılıç vursalar bin kere
Yaksalar ataşa nara
Ben kimseye darılmam ki

Yüzseler tende derimi
Yara sarsa her yerimi
Kurban etseler serimi
Ben kimseye darılmam ki

Her gün çarmıha tutsalar
Derin deryaya atsalar
Köle diyerek satsalar
Ben kimseye darılmam ki

Sitem etmem hiçbir kula
Düşürseler haldan hala
Garip Bektaş bile bile
Ben kimseye darılmam ki

Canım dostlarım, böyle dedikten sonra, beşinci kitabımı bitiriyorum. Tüm insanlığa hayırlı olmasını diliyor, dünyanın barış ve kardeşlik içinde yaşamasını diliyorum.

Saygılarımla
Halk Ozanı
Aşık Garip Bektaş

Şükran Borcu

Canım Dostlarım,

Bu benim beşinci eserim olan kitabımın çıkmasında her zaman yanımda olan ve hiçbir maddiyat beklemeden maddi ve manevi yardımlarıyla beni onurlandıran canım kardeşim büyük ozan ve Can Yayınları sahibi Sayın Adil Ali Atalay'a ve her zaman Vaktidolu'ya en içten sevgilerimi sunarım. Ayrıca yıllardan beri beni hiç yalnız bırakmayan, hastalığımda ve sağlığımda her zaman yanımda olan maddi ve manevi yardımlarından dolayı kardeşim Mehmet Tuksal ve büyük öğretmen olan eşi Sedef Hanım'a en içten sevgilerimi sunarım. Ayrıca her kış benim odun ve kömürümü alan canım kardeşim Mehmet Aytaç ve sanatçı eşi Nedret Hanım'a da sevgilerimi sunarım. Ankara'da Rüzgârlı sokakta inşaat malzemesi satan Erkan Dağ ve Almanya'da lokanta çalıştıran Mehmet Kaz'a; bu iki genç evlatlarımın yaptıkları yardımlar için çok teşekkür ederim.

Canım Dostlarım, benim çok sevdiğim ve her zaman bir evladım gibi gördüğüm Gümüş Müziğin sahibi Hüseyin Gümüş'ün, benden bir karşılık beklemeden "Bana Dön" isimli kasetimin bütün masraflarını cebinden ödeyerek çıkarttığı gibi bana yardım olsun diye bin kaset de hediye ettiği için ve bu "Gidiyorum" isimli kitabımın büyük bir kısım masrafını karşıladığı için teşekkür ediyorum, sağ olsun var olsun.

Canım Dostlarım, benim canım kadar sevdiğim Gümüş Müzik çalışanı Sevla'ya eserlerimi daktilo ederek yardımcı olduğu için teşekkür ederim.

Canım Dostlarım, altıncı kitabımın ismi "Son Adım" bekleyin...

Halk Ozanı Erzurum'lu Aşık Garip Bektaş

OLMADIM Kİ

Mutlu günler deme bana
Ben hiç mutlu olmadım ki
Boşa umut verme bana
Ben hiç mutlu olmadım ki

Her gün akan gözyaşımla
Çileli dertli başımla
Yar dediğim yoldaşımla
Ben hiç mutlu olmadım ki

Dertler benim zevkim sefam
Gülmek benim cevri cefam
Şu benim akılsız kafam
Ben hiç mutlu olmadım ki

Yar dedikçe yaralandım
Yar sevmeyi kolay sandım
Ömür boyu hep aldandım
Ben hiç mutlu olmadım ki

Garip Bektaş umutsuzum
Onun için ben mutsuzum
Kalbim kırık kimsesizim
Ben hiç mutlu olmadım ki

İSTİYORLAR

Etrafımı sarmış leş kargaları
Kuru cesedimden pay istiyorlar
Bunlara verecek neyim kaldı ki
Bilmem bunlar benden ne istiyorlar

Aklımı fikrimi ettim ganimet
Bu dünya varına vermedim kıymet
Ne bir sevgi gördüm ne de bir hürmet
Gayrı bunlar başka şey istiyorlar

Küfür edem dedim küfrüme yazık
Baktım ki bunların mayası bozuk
Şeytana da bunlar atarlar kazık
Bunlar sömürecek toy istiyorlar

Garip Bektaş aklım gelmez başıma
Her yerde bir kahpe çıktı karşıma
Zalim düzenbazlar düştü peşime
Gelmiş bunlar benden rey istiyorlar

HOŞÇA KAL DÜNYA

Yordu beni iniş yokuş yolların
İşte gidiyorum hoşça kal dünya
Derdime dert kattı dertli kulların
İşte gidiyorum hoşça kal dünya

Tükendi dört mevsim yaşamak fani
Yüzüme gülerek aldattın beni
Şurda görünüyor bak yolun sonu
İşte gidiyorum hoşça kal dünya

Helal eyle tuzun ekmeğin yedim
Bazen sinirlendim kahpesin dedim
Seni kırmak değil asıl muradım
İşte gidiyorum hoşça kal dünya

Çile defterini dertle doldurdum
Aradaki engelleri kaldırdım
Son arzumu nazlı yare bildirdim
İşte gidiyorum hoşça kal dünya

Daha durduraman ***Garip Bektaş***'ı
Ben sana bıraktım doluyu boşu
Son gediğe indi ömür güneşi
İşte gidiyorum hoşça kal dünya

BULAN AŞIKTIR

Aşık kimdir diye sorsalar bana
Bahri ummanlara dalan aşıktır
Haykırışım budur bütün cihana
Serini sevdaya salan aşıktır

Hakikat şehrini aşkıyla gezen
İlimden okuyup ilimi yazan
En büyük evliya en büyük ozan
Arayıp ilimler bulan aşıktır

Her zaman derdini halkla paylaşan
Diyar diyar gurbet elde dolaşan
Mekânsız zamansız yerde eyleşen
Halkıyla baş başa kalan aşıktır

Aşığa kılavuz gönlünün gözü
Gönül kabesine eder niyazı
Aşkın ateşiyle yansa da özü
Aşkı için dağlar delen aşıktır

Bir değil bin kere yaksalar nara
Çarmıha tutsalar çekseler dara
El bağlayıp durdum ulu didara
Garip Bektaş gibi ölen aşıktır

13.04.1963 - Bornova

UNUTTUM

Gaflet uykusundan uyandı gönlüm
Bundan önce hallarımı unuttum
Yanardağ misali yandı bu gönlüm
Ateş söndü küllerimi unuttum

Dünya parsellenmiş ırklar ayrılmış
Parça parça kıtalara bölünmüş
İnsanoğlu diye bir adem gelmiş
Konuştuğum dillerimi unuttum

Varlık dağlarını çoktan delmişim
Bazen yaşamışım bazen ölmüşüm
Bu faniye nice gidip gelmişim
Yürüdüğüm yollarımı unuttum

Çok güzellik gördüm yer ile gökte
Yaradan yaratmış hep nokta nokta
Benim de bedenim aynı toprakta
Benden önce kullarımı unuttum

Aşk meyinden içip sarhoş olmuşum
Garip Bektaş ummanlara dalmışım
Ben benden habersiz çoktan ölmüşüm
Ummanımı göllerimi unuttum

MUTLU DEĞİLİM

Aylarım yıl oldu yıllarım asır
Sevdiğim ben sensiz mutlu değilim
Teselli gönlüme etmiyor tesir
Sevdiğim ben sensiz mutlu değilim

Kolay sarılmıyor aşkın yarası
Sanki yıkık bu gönlümün binası
Dar geliyor yerin göğün arası
Sevdiğim ben sensiz mutlu değilim

Tüm güzeller gelse benim yanıma
Can katsalar bedenime canıma
Sen olmazsan dünya benim neyime
Sevdiğim ben sensiz mutlu değilim

Zaten hayat bana neşe vermiyor
Gitti aklım fikrim başta durmuyor
Perişan halimi kimse sormuyor
Sevdiğim ben sensiz mutlu değilim

Garip Bektaş bitkin heder olmuşum
Bu dünyada yapayalnız kalmışım
Gel gör beni ne hallere gelmişim
Sevdiğim ben sensiz mutlu değilim

ERZURUM KARDAŞ

Kurban olam toprağına taşına
Benim memleketim Erzurum kardaş
Dört mevsimde baharına kışına
Benim memleketim Erzurum kardaş
Yüce dağlarında şahin yuvası
Derde derman olur suyu havası
Kulağa hoş gelir dadaşın sesi
Benim memleketim Erzurum kardaş
Misafirperverdir yiğit insanı
Hatır gönül kırmaz sever her canı
Canından yücedir onun vatanı
Benim memleketim Erzurum kardaş
Sosyal adaletli Naim Hoca'mız
İbrahim Hakkı da candan yücemiz
Hatuncuk Nene'dir gerçek nenemiz
Benim memleketim Erzurum kardaş
Saymakla bitmiyor yiğidi merdi
Yiğitler diyarı dadaşlar yurdu
Atatürk de orada kongre verdi
Benim memleketim Erzurum kardaş
Üç ay yazı vardır dokuz ay kışı
Her zaman dumanlı dağının başı
Gelin orda görün ***Garip Bektaş***'ı
Benim memleketim Erzurum kardaş

UTANIYORUM

Utanmaz arlanmaz kahpenin dölü
Ben seni gördükçe utanıyorum
Senin her tarafın yalanla dolu
Ben seni gördükçe utanıyorum

Hani söz vermiştin yemin etmiştin
Ben hiç haram lokma yemem demiştin
Bir de utanmadan hacca gitmiştin
Ben seni gördükçe utanıyorum

Dedikodu etmek yakışmaz sana
Tövbekar olmuştum demiştin bana
Bir daha seninle gelmem yan yana
Ben seni gördükçe utanıyorum

Başında takken var ayakta mesin
Dilerim Mevla'dan kısılsın sesin
Sen şeytandan daha beter fitnesin
Ben seni gördükçe utanıyorum

Bu ***Garip Bektaş***'ın gönlünü kırdın
Şu seven gönlüme boş umut verdin
Yalandan dolandan ne fayda gördün
Ben seni gördükçe utanıyorum

TABİP

Ben sana demiştim sakın el vurma
İncittin yaramı sızlıyor tabip
İlaç da istemem sargı da sarma
İncittin yaramı sızlıyor tabip

Eğer el vurursan azar demiştim
Eyüp gibi kurtlar gezer demiştim
Sızladıkça beni üzer demiştim
İncittin yaramı sızlıyor tabip

Boşuna el vurup sebebim olma
Bırak aksın gitsin kanımı silme
Kerbela'dan bana hatıra kalma
İncittin yaramı sızlıyor tabip

Acıttın yaramı durup dururken
Kalbim çok acıdı neşter vururken
Ben sana demiştim bana sorarken
İncittin yaramı sızlıyor tabip

Bu ***Garip Bektaş***'ın yarası derin
Biliyorsun ben Eyüp'ten beterim
Dinlemedin beni sana aferin
İncittin yaramı sızlıyor tabip

ŞİİR

Issız bir sokakta çıkmış gidiyor
Umutsuz çaresiz garip bir yolcu
Geri dönüp arkasına bakmıyor
Çünkü onun ne el sallayanı ne de güle
Güle diyeni var gönlü rahat
Sevmiş amma sevilmemiş umurunda değil
Huzur içinde kırmadan incinmeden
Sevdiğine kavuşmak için başı dik
Yüzü ak gönlü sevgiyle dolu ve hoş
Bir yolcu gidiyor hoşça kal
Diyor vefasız sevgiliye hey dünya

BU YERDE

Emek verdim gece gündüz çalıştım
Bu vatanda bu toprakta bu yerde
Sevilmeyi sevmesini alıştım
Bu vatanda bu toprakta bu yerde

İnsanları sevdim saygı duyarak
Adetine töresine uyarak
Zalimin zulmüne karşı koyarak
Bu vatanda bu toprakta bu yerde

Bu yurdun her yanı benim vatanım
Uğruna her zaman kurban bu canım
Bayrağım sancağım şöhretim şanım
Bu vatanda bu toprakta bu yerde

Kundağa sarıldım hölükte yattım
Havasını aldım suyundan tattım
Düşmandan korundum askerlik yaptım
Bu vatanda bu toprakta bu yerde

İşte ***Garip Bektaş*** böyle söylerim
Dünyayı verseler nedip neylerim
Ben de bu alemde gönül eylerim
Bu vatanda bu toprakta bu yerde

NEYLEYİM

Umut dağlarıma çöktü bir duman
Bütün umutlarım söndü neyleyim
Anladım bu derde bulunmaz derman
Gönlüm viraneye döndü neyleyim

Dünya benim için hayal ürünü
Keder aldı zevk sefanın yerini
Hiç sevmedim servetini varını
Boş boşuna aklım kandı neyleyim

Her zaman kendime ettim isyanı
Sanki yargılıyor Yaradan beni
Anladım bu derdin yoktur dermanı
Damarımda kanım durdu neyleyim

Hiç dert eksilmedi benim başımda
Azrail dikilmiş bekler karşımda
İsmimi okurlar mezar taşımda
Mezarıma baykuş kondu neyleyim

Boşuna kendimi eyledim helak
Ömrümün düşmanı oldu o felek
Garip Bektaş artık dilemem dilek
Yıkıldı gönlümün bendi neyleyim

GÖNLÜME NEŞE

Baharda açılan kır çiçekleri
Arıya bal verir gönlüme neşe
Bizim yaylaların öz gerçekleri
Baharda gül verir gönlüme neşe

Hep hayran kalırım seher vaktine
Bülbül mekân kurmuş gönül tahtıma
Bir güzel yazılmış benim bahtıma
Dilsize dil verir gönlüme neşe

Geç kalmam sabahtan erken kalkarım
Besmele çekerek yola çıkarım
Şemsi mestin doğuşuna bakarım
Yolcuya yol verir gönlüme neşe

Garip Bektaş diyar diyar gezerim
Gördüğüm güzele şiir yazarım
Öyle bir Leyla'da kaldı nazarım
Mecnun'a çöl verir gönlüme neşe

YOLU İNCİTME

Gönül dost bağına rızasız girme
Dost bağında açan gülü incitme
Vakitsiz zamansız gel ikrar verme
Acı tatlı söyler dili incitme

Yalan hızlı gider menzil alamaz
Arada dolaşır mekân bulamaz
Her kul ikrarına sadık olamaz
Şu perişan gezen kulu incitme

Dosta gerçek söyle öz ahvalini
Gerçekler sevmezler dünya malını
Elin haramına atma elini
Eline hakim ol beli incitme

Değer ver canana canın seversen
Canı başı Hakk yoluna koyarsan
Bu ***Garip Bektaş***'a saygı duyarsan
Hakk'a doğru giden yolu incitme

08.03.1968 - Çağlayan

SANA KÜSKÜNÜM

Acımadan kırdın benim gönlümü
Küskünüm sevdiğim sana küskünüm
Aldın gittin gençliğimi ömrümü
Küskünüm sevdiğim sana küskünüm

Aylarım yıllarım hep oldu heder
Kimseye benzemez bendeki keder
Şimdi bu gönlümde baykuşlar öter
Küskünüm sevdiğim sana küskünüm

Bir gün kurumadı gözümün nemi
Gizli gizli yaktın gittin sinemi
Yıkıp viran ettin gönül hanemi
Küskünüm sevdiğim sana küskünüm

Artık bu gönlümde sevgin oluşmaz
Dilim konuşsa da kalbim konuşmaz
İki cihan bir olsa da barışmaz
Küskünüm sevdiğim sana küskünüm

Boşuna ömrümü eyledim feda
Gönlümün gülünü yoldurdun yâda
Garip Bektaş benden sana elveda
Küskünüm sevdiğim sana küskünüm

MÜBAREK OLSUN

On dokuz Mayıs Gençlik Bayramı
Gençler bayramınız mübarek olsun
Türk gençliği Atatürk'ün hayranı
Gençler bayramınız mübarek olsun

Bayrağın sancağın şöhretin şanın
Uğruna aksa da damarda kanın
Onları korumak senin görevin
Gençler bayramınız mübarek olsun

Ata'dan bu vatan size emanet
Bu güzel vatanın her yanı cennet
Çalışın kimseye etmeyin minnet
Gençler bayramınız mübarek olsun

Okuyan insanlar menzil alırlar
İlimler içinde ilim bulurlar
Bütün insanlığa önder olurlar
Gençler bayramınız mübarek olsun

Karanlık geceler döner gündüze
Garip Bektaş der ki sözlerim size
Mutluluk dilerim ben hepinize
Gençler bayramınız mübarek olsun

GÖZLERİM GÖRDÜ

Senin yarın değil baktığın güzel
İnkâr etme gönül gözlerim gördü
Bilirim ben seni ezelden ezel
İnkâr etme gönül gözlerim gördü

Kıskanırsın sevdiğini gözümde
Nice aşk ateşi yaktı özümde
Söyle gönül yalan var mı sözümde
İnkâr etme gönül gözlerim gördü

Fırsat bekliyorsun gözlerim dalsın
Çok aldattın beni haberin olsun
Gizleme sevgini aşikâr kalsın
İnkâr etme gönül gözlerim gördü

Sevgi bahçesinde güller beslersin
Beslersin de sen kendini süslersin
Gördüğün güzelden haraç istersin
İnkâr etme gönül gözlerim gördü

Bu ***Garip Bektaş***'ı uyuttum sanma
Bana ettiğini unuttum sanma
Vefasız güzele bir daha kanma
İnkâr etme gönül gözlerim gördü

SEVDALIYIM SEVDALI

Sevda enkazının altında kaldım
Bir güzele sevdalıyım sevdalı
Kurtulayım derken derine daldım
Bir güzele sevdalıyım sevdalı

Boşuna çevirdi ömür çarkımı
Gece gündüz hep kaçırdı uykumu
Geç anladım bu sevdanın farkını
Bir güzele sevdalıyım sevdalı

Aklımı fikrimi aldı götürdü
Ömür denen varlığımı bitirdi
Hayat gemisini çoktan batırdı
Bir güzele sevdalıyım sevdalı

Ara beni dedi sevda çölünde
Ferhat'ın deldiği dağlar belinde
Belki de ecelim onun elinde
Bir güzele sevdalıyım sevdalı

Ummadık bir anda geldi başıma
Nereye gittiysem çıktı karşıma
Bu ***Garip Bektaş***'ı yaktı boşuna
Bir güzele sevdalıyım sevdalı

TAŞIRDIN BENİ

Şikayetim Hakk'a kula değil ki
Bir zalim sevdaya düşürdü beni
Can dostum dururken ele değil ki
Aşılmaz dağlardan aşırdı beni

Mecbur etti beni vefasız yara
Yaktı bu sinemi ateşe nara
Hallaç Mansur gibi düşürdü dara
Sevda kazanında pişirdi beni

Çok hayaller kurdum gerçek olmadı
Artık bu gönlümde umut kalmadı
Gönlüm sevdi ama murat almadı
Gerçek hedefimden şaşırttı beni

Doğmaz bu gönlümün sevda güneşi
Yıllardır dinmedi gözümün yaşı
Bak ne hale koydun ***Garip Bektaş***'ı
Deryadan deryaya taşırdın beni

YALANDIR YALAN

Tüm canlılar birbirinin düşmanı
Dostluk kelimesi yalandır yalan
Sevip sevilmesi başka bir konu
Dostluk kelimesi yalandır yalan

Bunların hepsi de aklın ürünü
Hiç bitmiyor nefsimizin sorunu
Çıkar almış her sevginin yerini
Dostluk kelimesi yalandır yalan

Güçlüler güçsüzü her zaman ezer
Her canlı nefsinin peşinde gezer
Açlık sofuluğu temelden bozar
Dostluk kelimesi yalandır yalan

İşte böyle tabiatın kuralı
Her zaman nefsimden gördüm zararı
Ben böyle düşündüm verdim kararı
Dostluk kelimesi yalandır yalan

Garip Bektaş vicdanımı dinledim
Babam bile dost değilmiş anladım
Ben bunları anama da söyledim
Dostluk kelimesi yalandır yalan

KENARA YAZDIM

Üst üste topladım ettiklerini
Gönül defterimde kenara yazdım
Unutmadım senden çektiklerimi
Gönül defterimde kenara yazdım

Aylar yıllar geçip gitse de bile
Dertlerim çoğaldı gelmiyor dile
Unuttum desem de bence nafile
Gönül defterimde kenara yazdım

Teselli gönlüme fayda etmiyor
Benim senden çektiklerim bitmiyor
Temel de yıkıldı temel tutmuyor
Gönül defterimde kenara yazdım

Hani bir gün bana ikrar vermiştin
Senden gayrisini sevmem demiştin
Ölsem ikrarımdan dönmem demiştin
Gönül defterimde kenara yazdım

Garip Bektaş der ki dert sıra sıra
Ettiklerin sığmaz birkaç satıra
Bu sözlerim sana kalsın hatıra
Gönül defterimde kenara yazdım

12.06.1968

OLMADI

Ne biçim dünyaymış aklım ermedi
Gezip dolaşacak yerim olmadı
Kahpe felek bana fırsat vermedi
İsa Musa gibi turum olmadı

Şeytanca evliya postu giymedim
Muska yapıp insanları soymadım
Menfaatsiz bir iş yapan duymadım
Benim gerçek mürşit pirim olmadı

Yalandan Mevla'ya secde etmedim
Sevdim insanları hiç kin tutmadım
Günah affı için hacca gitmedim
Doğru sözden gayrı kârım olmadı

Elbet kondu göçtü bunca ulular
Nice akıllılar nice deliler
Kendini hak bilen yüce veliler
Benim hiç aklımdan zorum olmadı

Mevla kadar sevdim güzel çirkini
Kulun kuldan hiç görmedim farkını
Garip Bektaş verdim aşkın narkını
Bu gönlüme göre yarim olmadı

HANCI DAYI

Bir yatacak yer ver bana
Hancı dayı hancı dayı
Garibim diyorum sana
Hancı dayı hancı dayı

Yeni geldim gurbet ele
Kovma beni bile bile
Hep garipler çeker çile
Hancı dayı hancı dayı

Dün gece dışarda kaldım
Çöplüklerden gıda aldım
Son umut buraya geldim
Hancı dayı hancı dayı

Yağmur yağdı üstüm ıslak
Gömlek yırtık ayak çıplak
Şu perişan halime bak
Hancı dayı hancı dayı

Benim ismim ***Garip Bektaş***
Kimsesizim ben arkadaş
Dertler bana oldu yoldaş
Hancı dayı hancı dayı

1962 - İzmir

YORMAYIN BENİ

Bir ulu divanda irşat olmuşum
Cahiller boşuna yormayın beni
Arayıp ben beni bende bulmuşum
Kendi benliğimde sormayın beni

İlim deryasına çoktan dalmışım
İlimler içinde ilim bulmuşum
Diplomamı ben torpilsiz almışım
İnsanlar bilmeden kırmayın beni

Benim okuduğum hep canlı Kur'an
Gerçeği söyleyip gerçeği gören
Ben idim Lokman'a dermanı veren
Bilgisiz kullara vermeyin beni

Öz insanoğluyum özden gelmişim
Çok temiz mayadan maya almışım
Nefsim için böyle zalim olmuşum
Vakitsiz zamansız dermeyin beni

Garip Bektaş gezdim kullar içinde
Nice haller gördüm haller içinde
Çok lisan konuştum diller içinde
Dostlarım kem gözle görmeyin beni

SEVMEYECEĞİM

Sevda kemerini belimden çözdüm
Artık bundan sonra sevmeyeceğim
Kalleş kitabına ismini yazdım
Artık bundan sonra sevmeyeceğim

Allah bir desen de inanmam sana
Allah'ın kendisi şahittir buna
Nefret kapısını sen açtın bana
Artık bundan sonra sevmeyeceğim

İsmini duydukça isyan ederim
Artar bu gönlümde gamım kederim
Cennet olsan cehenneme giderim
Artık bundan sonra sevmeyeceğim

Soldu bu gönlümün sevda çiçeği
Viran oldu gitti gönlümün bağı
Geçti gülüm geçti o sevgi çağı
Artık bundan sonra sevmeyeceğim

Sevda ateşiyle yandı bedenim
Ne kadar bozukmuş tecellim benim
Garip Bektaş gitti canım cananım
Artık bundan sonra sevmeyeceğim

SEN VAR İDİN SEVDİĞİM

Hasretin içimde sevgin bu serde
Bir zamanlar sen var idin sevdiğim
Hayalin karşımda gezdiğim yerde
Bir zamanlar sen var idin sevdiğim

Sana doğru her attığım adımda
Pınarlarda su içtiğim yudumda
Ağzımdaki lezzetimde tadımda
Bir zamanlar sen var idin sevdiğim

Sevda şarabının aşk şişesinde
Vücut sarayımın dört köşesinde
Seven bu gönlümün her neşesinde
Bir zamanlar sen var idin sevdiğim

Dört mevsimde baharımda yazımda
Mevla kadar güzel idin gözümde
Konuştuğum lisanımda sözümde
Bir zamanlar sen var idin sevdiğim

Şu dağların seda veren sesinde
Gönlümün bülbülü aşk kafesinde
Bu ***Garip Bektaş***'ın her nefesinde
Bir zamanlar sen var idin sevdiğim

GÜL OLSUN

Bülbüle hoş gelir kendi yuvası
İster diken olsun ister gül olsun
Hür yaşamak onun gerçek davası
İster sahra olsun ister çöl olsun

Tutsaklık hiç gitmez onun hoşuna
Altın kafes yapsan boşu boşuna
Gider konar bir çalının başına
İster yaprak olsun ister dal olsun

Gönül bahçesinde gülle buluşur
Muhabbet sevgisi orda oluşur
Kendi lisanıyla söyler konuşur
İster figan olsun ister lal olsun

Akmasın bülbülün gözünün yaşı
Hür gezip dolaşsın dağ ile taşı
Boşuna üzmeyin ***Garip Bektaş***'ı
İster yaren olsun ister el olsun

HAŞA GÖNÜL

Sonbahara döndü mevsim
Adım attım kışa gönül
Dert çoğaldı kısım kısım
Sığmaz dağa taşa gönül

Kurallar böyle kurulmuş
Mevsimler dörde ayrılmış
Artık bedenim yorulmuş
Uslu uslu yaşa gönül

Üzülme böyle nafile
Her günümüz dolu çile
Geçip giden zaman ile
Çıkılmıyor başa gönül

Bir gün kapanacak perde
Can cesetten ayrı yerde
Gam kasavet kalmaz serde
Hiç üzülme boşa gönül

Garip Bektaş bu son adım
Kalmadı dünyada tadım
Bir güzeli sevem dedim
Daha sevmem haşa gönül

BU GECE

Bütün kainata benden selam var
Yarim ile deme girdim bu gece
Öptüm yanağından oldum bahtiyar
Ben de muradıma erdim bu gece

Sarmaş dolaş oldum sevdim seviştim
Sevgi dolu bir mekânda buluştum
Muhabbet demine girdim konuştum
Gizli sırlarımı verdim bu gece

Baldan tatlı muhabbetli dilleri
Boynuma dolandı ince kolları
Açıldı gönlümde sevgi gülleri
Gonca güllerini derdim bu gece

Tatlı dilli çok güzeldi lehçesi
Dört kitapta hecelenmiş hecesi
Bir güneşe benziyordu çehresi
Hakk'ın cemalini gördüm bu gece

Garip Bektaş hayal gördüm düş gördüm
Kara göz üstünde kalem kaş gördüm
Yardan gelen her çileyi hoş gördüm
El bağlayıp divan durdum bu gece

GİDEYİM

Bağlama yolumu hey zalim gurbet
Bırak beni ben sılama gideyim
Yetmez mi çektiğim bu kadar hasret
Bırak beni ben sılama gideyim

Dert ile yıkılmış baba ocağım
Ne evim kalmıştır ne de bucağım
Zaten sende geçti bu gençlik çağım
Bırak beni ben sılama gideyim

Bitsin bu hasretlik kalmasın serde
Baykuşlar ötmesin doğduğum yerde
Ölürsem mezarım kazılsın orda
Bırak beni ben sılama gideyim

Yıkıldı bu dünyam bağlandı bendim
Aşkın ateşine yandıkça yandım
Derdime bir çare bulurum sandım
Bırak beni ben sılama gideyim

Garip Bektaş sılam kaldı hayalda
Gönlümün gülleri soluyor dalda
Gitmek istiyorum en kısa yolda
Bırak beni ben sılama gideyim

AYRI KALIRSAM

Yalan dünya bir başıma dar gelir
Sevdiğim ben senden ayrı kalırsam
Bu ayrılık bana gayet zor gelir
Sevdiğim ben senden ayrı kalırsam

Sonsuza giderim ben adım adım
Kalmaz bu dünyada lezzetim tadım
Aşkın kitabında silinir adım
Sevdiğim ben senden ayrı kalırsam

Gözlerim gönlüme hesap veremez
Canım bedenimden ayrı duramaz
Bu kalbime başka kimse giremez
Sevdiğim ben senden ayrı kalırsam

Yanardağ misali içten yanarım
Gönül kıblesini sana dönerim
Seni değil ben kendimi kınarım
Sevdiğim ben senden ayrı kalırsam

Bu ***Garip Bektaş***'ın hiç bitmez zarı
Harap olur gider gönül pazarı
Açmaz bu gönlümün gülü gül zarı
Sevdiğim ben senden ayrı kalırsam

DAĞ MI

Çoktan çektim feleğe
Ben isyan bayrağını
Gerek yoktur dileğe
Söndürdü ocağımı

Isyan etsem n'olacak
Zaten oldu olacak
Dert verdi kucak kucak
Aldı gençlik çağımı

Kesti tuttuğum dalı
Onun olsun vebali
Soldu gönlümün gülü
Viran etti bağımı

Yalnız ***Garip Bektaş***'ım
Çileli dertli başım
Belirsiz yazım kışım
Yıktı gönül bağımı

AŞIK OLMAZDIM

Per perişan oldum aşkın elinde
Eğer bilseyidim aşık olmazdım
Anlamadım lisanında dilinde
Eğer bilseyidim aşık olmazdım

Ta ezelden beni sarhoş eyledi
Aşkın serserisi berduş eyledi
Yuvasız mekânsız bir kuş eyledi
Eğer bilseyidim aşık olmazdım

İçtiğim zehirmiş bade tasında
Çaresiz dertlerin ta ortasında
Gönlüm mahkum oldu aşk kafesinde
Eğer bilseyidim aşık olmazdım

Bir güzelde tattım aşkın tadını
Kalbime yazmıştım onun adını
Almadı bu gönlüm hiç muradını
Eğer bilseyidim aşık olmazdım

Boynuma takıldı aşkın çengeli
Aşam dedim aşamadım engeli
Garip Bektaş buymuş aşkın bedeli
Eğer bilseyidim aşık olmazdım

SERSERİ GÖNLÜM

Uslanmak bilmeyen bir çocuk gibi
Vay benim divane serseri gönlüm
Daha yaşlanmamış gencecik gibi
Vay benim divane serseri gönlüm

Senin yürüyecek halin mi kaldı
Sevip okşayacak gülün mü kaldı
El atıp tutacak dalın mı kaldı
Vay benim divane serseri gönlüm

Gördüğün güzelden gül istiyorsun
Aşkın kovanında bal istiyorsun
Yare gitmek için yol istiyorsun
Vay benim divane serseri gönlüm

Artık son durağa aldık bileti
Birlikte harcadık bu ganimeti
Dünya senin olsa yoktur kıymeti
Vay benim divane serseri gönlüm

Bu ***Garip Bektaş***'la boşa yarışma
Bak ihtiyar oldum daha konuşma
Artık cahil sürüsüne karışma
Vay benim divane serseri gönlüm

MEHMET TUKSAL

Gönül aleminin güzel insanı
Nedir bu sendeki hal Mehmet Tuksal
Yaradan ne güzel yaratmış seni
Emsali bulunmaz kul Mehmet Tuksal

İnsanlık yakışır senin şanına
Sevgiyle ulaşır can cananına
Yaptığın iylikler kalır yanına
Ezelden böyledir yol Mehmet Tuksal

Her zaman sen benim kapımı çaldın
Hatırımı sordun gönlümü aldın
Düşkün zamanımda yine sen geldin
Gönlümde açılan gül Mehmet Tuksal

Bir evlattan daha yakınsın bana
O yüce Yaradan şahittir buna
Her zaman bu gönlüm minnettar sana
Dilinde akıyor bal Mehmet Tuksal

Bu ***Garip Bektaş***'ın elinden tuttun
İnsanlık adına çok hizmet ettin
Her zaman yanıma sen gelip gittin
Gidersem sen hoşça kal Mehmet Tuksal

İNSANI YAZDIM

Mukaddes kitaptır insanın kendi
İnsanı okudum insanı yazdım
İnsana bağlıdır her ilmin bendi
İnsanı okudum insanı yazdım

Ondan var oluyor Allah da din de
Hakk'ın her varlığı gizlidir onda
Vallahi hiç şüphem kalmadı bunda
İnsanı okudum insanı yazdım

İnsandır var eden insan var olan
İnsan nurdan gelir insan nur olan
İnsandır Allah'a gerçek yar olan
İnsanı okudum insanı yazdım

İnsan canlıların en yüce canı
Değeri biçilmez bu başka konu
Bütün kitaplarda ben gördüm onu
İnsanı okudum insanı yazdım

Garip Bektaş insan ile özleştim
Ben kendi dünyamı gezdim dolaştım
Böyle karar kıldım böyle sözleştim
İnsanı okudum insanı yazdım

USANDIM

Bu sefer ciddiyim kararım kesin
Yeter dünya yeter senden usandım
Ne bir sevgim kaldı ne de hevesim
Yeter dünya yeter senden usandım

Benden başkasına murat aldırdın
Cesedim ölmeden beni öldürdün
Her dem kötüleri sevdin güldürdün
Yeter dünya yeter senden usandım

Bir tek ben mi sana yaranamadım
Uçuruma gitti attığım adım
Çok çile çektirdin kalmadı tadım
Yeter dünya yeter senden usandım

Kime yar dediysem hep uzaklaştı
Dolandı yollarım sarpa dolaştı
Yükseldi feryadım arşa ulaştı
Yeter dünya yeter senden usandım

Garip Bektaş arttı kinim nefretim
Kalmadı sevgiye arzum hürmetim
Bir karınca kadar yoktur kıymetim
Yeter dünya yeter senden usandım

AYIRMA BENİ

Seversen Mevla'yı dur ikrarında
Sevdiğim gönlünden ayırma beni
Seninle buluştuk Hakk divanında
Sevdiğim gönlünden ayırma beni

Bu bir Hakk yoludur hiç riya girmez
Mevla'nın sırrına akıl sır ermez
Her kul kusurunu kendisi görmez
Sevdiğim gönlünden ayırma beni

Aşıklar aşk için çalarlar sazı
Gönül kabesine eder niyazı
Yine zalim felek ayırdı bizi
Sevdiğim gönlünden ayırma beni

Ayrılık yarası işler derinde
Bir gün kavuşuruz günün birinde
İsterse şu dağlar kopsun yerinde
Sevdiğim gönlünden ayırma beni

Bir gün gelir ulu divan kurulur
Kişinin günahı ondan sorulur
Garip Bektaş gönlüm sana darılır
Sevdiğim gönlünden ayırma beni

ÇİÇEKÇİ KIZ

Demet demet çiçek satan
Ne güzelsin çiçekçi kız
Sevgilere sevgi katan
Ne güzelsin çiçekçi kız

Sana benziyor güllerin
Bülbül misali dillerin
Kınalı nazik ellerin
Ne güzelsin çiçekçi kız

Başındaki puşun pullu
Yanağın da çifte benli
Sen de sevdalısın belli
Ne güzelsin çiçekçi kız

Ne de güzel gülüyorsun
Sen bu işi biliyorsun
Buraya hep geliyorsun
Ne güzelsin çiçekçi kız

Siyah kirpik kalem kaşın
Bana da ver param peşin
Yari ol ***Garip Bektaş***'ın
Ne güzelsin çiçekçi kız

OLSA

Kötülük gördüğüm yere uğramam
Hurili gılmanlı cennet de olsa
Varıp meclisinde gönül eylemem
Üstüme farz ile sünnet de olsa

Vefasız güzele gönlümü vermem
Küsülü gezerim hatrını sormam
Cahil kusur etse onu hor görmem
Her gün bu başıma minnet de olsa

Kâmili severim kâmilcesine
Girerim her işin ta incesine
Bakarım her şeyin püf noktasına
Benim için acı illet de olsa

Garip Bektaş hiç kimseyi kayırmam
Kuru lafla bu karnımı doyurmam
İnsanları insanlardan ayırmam
Dünyada her türlü millet de olsa

KIŞ GÜNÜNÜ

İlkbaharın müjdecisi
Ben severim kış gününü
Tabiatın en güçlüsü
Ben severim kış gününü

Kış olmazsa bahar olmaz
Tabiata hayat gelmez
Canlıların yüzü gülmez
Ben severim kış gününü

Bir kar yağar beyazlaşır
Kuşlar konar cıvıldaşır
Tabiat ondan hoşlaşır
Ben severim kış gününü

Giyindiği beyaz libas
Güzelliği kendine has
Gelir geçer bir tek nefes
Ben severim kış gününü

Tüm kainat baştan başa
Hayat verir dağa taşa
Hoş gelir ***Garip Bektaş***'a
Ben severim kış gününü

MEKÂN KALMAMIŞ

Aynalara baktım ben bana küstüm
Eyvah yaşamaya zaman kalmamış
Ben kendi kendimden umudu kestim
Kesilmiş dizimde derman kalmamış

Sevda şarabıyla sarhoş olmuşum
Bu dünyada gam yükünü almışım
Ben benden habersiz çoktan ölmüşüm
Bana o felekten ferman kalmamış

Cansız bedenimi canlı gösterdim
Yaşıyormuş gibi dolaşıp durdum
Canımı canana ben çoktan verdim
Artık yaşamaya güman kalmamış

Şöyle baktım geçip giden yıllara
Karlar yağmış yürüdüğüm yollara
Hazan değmiş gönlümdeki güllere
Solmuş gönül gülüm gülhan kalmamış

Garip Bektaş libasıma büründüm
Bazen korkak bazen cesur göründüm
Yıllar yılı bu alemde süründüm
Durup yerleşecek mekân kalmamış

BİR DAHA

Can dayanmaz oldu hıyanetlere
Dayan artık gönül sevme bir daha
Bu hasretlik kalsın kıyametlere
Bırak artık gönül sevme bir daha

Hani seviyordun tapacak kadar
Yüreğin yerinden kopacak kadar
Uğruna canını satacak kadar
Bırak artık gönül sevme bir daha

Kes selamı döneklerin tümünden
Kurtar beni bu dünyanın gamından
Fayda gelmez ettikleri yeminden
Bırak artık gönül sevme bir daha

Boşuna dileme Mevla'dan dilek
Belki böyle yazmış o çarkı felek
Sevdiğin olsa da bir huri melek
Bırak artık gönül sevme bir daha

Bu ***Garip Bektaş***'ın haline acı
Aşkın acısının yoktur ilacı
Bütün emirlerin başımın tacı
Bırak artık gönül sevme bir daha

SARAMAN DOKTOR

El ile tutulmaz gözle görülmez
Gönül yarasını saraman doktor
Bu gizli yaradır neşter vurulmaz
Sen buna bir derman veremen doktor

Her canlıda vardır aşkın yarası
Aşkın yarasının yoktur çaresi
En sonu ölümdür bunun ötesi
Sen bu gerçekleri göremen doktor

Haberin olmadan karışır kana
Damardan dolaşır gider her yana
Bu bir gizli sırdır söylemem sana
Sen bu gizli sırra eremen doktor

Dünyada hekimler gelse yan yana
Ne verem ne kanser benzemez buna
Nasıl anlatayım bilmem ki sana
Söylersem burada duraman doktor

Hiç boşuna bana verme dermanı
Geri döndüremem geçen zamanı
Bu ***Garip Bektaş***'ın yoktur gümanı
Yıkılmış gönlümü öremen doktor

ATARSIN

Seni hiç unutmam deme arkadaş
Unutur da bir köşeye atarsın
Aylar yıllar geçer zaman çok kalleş
Unutur da bir köşeye atarsın

Bu akıl her zaman durmaz ki başta
Haberin olmaz ki doluda boşta
Belki bir baharda belki bir kışta
Unutur da bir köşeye atarsın

Gün gelir ki sen kendine kızarsın
Umutsuz çaresiz dalgın gezersin
Yaşadığın bu hayattan bezersin
Unutur da bir köşeye atarsın

Her zaman böyledir dünya kuralı
Hayat bir kumardır yazı turalı
Unutturur bize şahı kralı
Unutur da bir köşeye atarsın

Hiç boşuna kızma ***Garip Bektaş***'a
Ömrünün çarkını çevirme boşa
Ne yapsan felekle çıkılmaz başa
Unutur da bir köşeye atarsın

BANA DÖN BANA

Hiç boşuna secde etme duvara
Canlı bir kıbleyim bana dön bana
Uyan şu gafletten gezme avara
Canlı bir kıbleyim bana dön bana

Gönül kabesine eyle tavafı
Gönülden gönüle bir selam kâfi
Yaşayan canlıya çevir hedefi
Canlı bir kıbleyim bana dön bana

Ömür harmanını boşa eleme
Ölmüş insanlardan dilek dileme
Bak şu kainata bak şu aleme
Canlı bir kıbleyim bana dön bana

Arındır kendini imandan dinden
Vazgeç bu kavgadan vazgeç bu kinden
Aradığın her şey mevcuttur sende
Canlı bir kıbleyim bana dön bana

Garip Bektaş dönmez gittikten sonra
Sayılı günlerim bittikten sonra
Boş bir hayal kalır öldükten sonra
Canlı bir kıbleyim bana dön bana

Söz-Müzik: Garip Bektaş

GÖTÜRÜN

Nasıl olsa körler görmez
Götürün beyler götürün
Sizden kimse hesap sormaz
Götürün beyler götürün

Yarı gerçek yarı şaka
Milleti bastırın faka
Gözümüze baka baka
Götürün beyler götürün

Her gün yapın başka plan
Vurun kırın edin talan
Aç kalsın geriye kalan
Götürün beyler götürün

Sağır duymaz lal konuşmaz
Zaten köylü bir şey bilmez
Onlardan kötülük gelmez
Götürün beyler götürün

Yem olmuşuz kurda kuşa
Sizinle çıkılmaz başa
Kızmayın ***Garip Bektaş***'a
Götürün beyler götürün

SONUNA KADAR

Acının üstüne acı gelse de
Dayan gönül dayan sonuna kadar
En son umut son nefese kalsa da
Dayan gönül dayan sonuna kadar

Ölümden korkarak eğme başını
Bırak aksın silme gözün yaşını
Sakın zafer sayma mezar taşını
Dayan gönül dayan sonuna kadar

Bedenini sarma boş bir kefene
Bakma cahillerin kuru lafına
Sen de karış şehitlerin safına
Dayan gönül dayan sonuna kadar

Bu yolda ölmekse senin muradın
Ehl-i Beyt'in tadı en güzel tadın
Tarihler boyunca söylenir adın
Dayan gönül dayan sonuna kadar

Hüseyin aşkına eyle savaşı
Sönmesin içinde sevda ateşi
Yarı yolda koyma ***Garip Bektaş***'ı
Dayan gönül dayan sonuna kadar

GELSENE

Ayrılık günleri geldi yaklaştı
Bekliyorum nazlı yarim gelsene
Aylar yıllar bu ömrümü paylaştı
Bekliyorum nazlı yarim gelsene

Açılan çiçekler soldu dalında
Perişan bu gönlüm kendi halında
Yıllar yılı gözüm kaldı yolunda
Bekliyorum nazlı yarim gelsene

Umut kapısını koydum aralı
Dertlerim üst üste oldu sıralı
Kalbim kan ağlıyor gönlüm yaralı
Bekliyorum nazlı yarim gelsene

Şu karlı dağların karı eriyor
Sular akıp ırmaklara yürüyor
Geceler gündüze umut veriyor
Bekliyorum nazlı yarim gelsene

Elbet gönül dağı olmaz dumansız
Belki ecel gelir çatar zamansız
Bu ***Garip Bektaş***'ı koyma gümansız
Bekliyorum nazlı yarim gelsene

AĞLAMA GÖNLÜM

Nereye gittiysen huzur bulmadın
Sus be yeter artık ağlama gönlüm
Her kimi sevdiysen murat almadın
Sus be yeter artık ağlama gönlüm

Varmadan menzile yolda yoruldun
Kime isyan ettin kime darıldın
Biliyorum nazlı yardan ayrıldın
Sus be yeter artık ağlama gönlüm

Ne akşamın belli ne de sabahın
Yıkıldı virane oldu dergahın
Seni aldatanlar çeksin günahın
Sus be yeter artık ağlama gönlüm

Kalmadı kurudu gözümün nemi
Senin bu feryadın yaktı sinemi
Bitmez bu dünyanın kahrı sitemi
Sus be yeter artık ağlama gönlüm

Yakup peygamberden fazla ağladın
Bu ***Garip Bektaş***'ı yaktın dağladın
Neden bu dünyaya meyil bağladın
Sus be yeter artık ağlama gönlüm

17.12.2001 - Aşkale

SEVDİĞİM GÜZEL

Muhabbet deminden akan gözede
Doldur ver içeyim sevdiğim güzel
Ecel şerbetinde bir tas bize de
Doldur ver içeyim sevdiğim güzel

Elimdeki kadeh bana sadık yar
Kalmasın gönlümde dağılsın efkâr
Benim de bu gönlüm olsun bahtiyar
Doldur ver içeyim sevdiğim güzel

Ver ki bu gönlümün neşesi gelsin
Bütün azalarım gıdasın alsın
Kırkların ezdiği engürden olsun
Doldur ver içeyim sevdiğim güzel

Mehman ettim seni gönül köşküne
Bu aşkın elinden döndüm şaşkına
Bütün evliyalar pirler aşkına
Doldur ver içeyim sevdiğim güzel

Halimi görenler berduş desinler
Gönül alemime bomboş desinler
Varsın ***Garip Bektaş*** sarhoş desinler
Doldur ver içeyim sevdiğim güzel

YILMADIM KARDAŞ

Yiğitçe savaştım er meydanında
Ölümden korkarak yılmadım kardaş
Her zaman yer aldım mazlum yanında
Zalımlardan yana olmadım kardaş

Hiç boyun eğmedim paşaya beye
Asla güvenmedim ben bu dünyaya
Sütü bozuklara olmadım maya
Gerçekleri yanlış bilmedim kardaş

Hep balta vurdular tuttuğum dala
Şu zalım münkirler gelmedi yola
İnsanı severek geldim bu hala
Eylikten kötülük bulmadım kardaş

Vücudum şehrine hükümdar oldum
Bu devri aleme çok gittim geldim
Aradım her şeyi özümde buldum
Dost ağlarken kendim gülmedim kardaş

Kimse anlamadı ***Garip Bektaş***'ı
İnsanlık yoluna koydum bu başı
Bir gün kurumadı gözümün yaşı
Akan gözyaşımı silmedim kardaş

SEVECEĞİM SEVDİĞİM

Yüz bin çile etsen her gün naz etsen
Yine seni seveceğim sevdiğim
Vücut sarayımı yakıp köz etsen
Yine seni seveceğim sevdiğim

Her gün beni çarmıhlara tuttursan
Suçlu diye zindanlara attırsan
Köle edip pazarlarda sattırsan
Yine seni seveceğim sevdiğim

Sensin bu gönlümün sultanı şahı
Gönül sarayıma kurdun dergahı
Gerçekten sevenin olmaz günahı
Yine seni seveceğim sevdiğim

Her gün sevdan ile yaksan özümü
Gece gündüz yaşlı koysan gözümü
Kış eylesen baharımı yazımı
Yine seni seveceğim sevdiğim

Garip Bektaş ben bu yoldan dönemem
Tutuştum aşkınla yandım sönemem
Suçlu benim ben kimseyi kınamam
Yine seni seveceğim sevdiğim

YILLARIM BENİM

Kafese koyulmuş garip kuş gibi
İşte böyle geçti yıllarım benim
Umutsuz çaresiz başı boş gibi
Bir gün sorulmadı hallarım benim

El attığım dalı kökten kestiler
Kanayan yarama tuzlar bastılar
Gerçeği söyledim bana küstüler
Artık konuşmuyor dillerim benim

İçimdeki yaram derinden işler
Bir gün kurumadı gözümde yaşlar
Hep vefasız çıktı yaren yoldaşlar
Herkes oldu şimdi ellerim benim

Her kimi sevdiysem görmedim hürmet
Yorgun bedenimi ettim ganimet
Dar geldi başıma bütün kainat
Dosttan ayrı kaldı yollarım benim

Garip Bektaş diyar diyar dolaştım
Ben derdimi tabiatla paylaştım
Virane bağlara konup eyleştim
Soldu gönlümdeki güllerim benim

YIKILDIN

Güç yetmeyen pehlivandın
Yıkıldın gönül yıkıldın
Boyun eğmez merdanıdın
Yıkıldın gönül yıkıldın

Dağlar ile savaşırdın
Gece gündüz dolaşırdın
Aslan payı paylaşırdın
Yıkıldın gönül yıkıldın

Her güzele yarim derdin
Güzel sevmek kârım derdin
Haksızlığa karşı kordun
Yıkıldın gönül yıkıldın

Bu zamana gücün yetmez
Ömür biter çilen bitmez
Senin çatın kimse çatmaz
Yıkıldın gönül yıkıldın

Bitsin artık bu savaşın
Temel tutmaz temel taşın
Suçu ne ***Garip Bektaş***'ın
Yıkıldın gönül yıkıldın

YİYİN

Viski, taze havyar meze
Yiyin zalim beyler yiyin
Avrupa'yı geze geze
Yiyin zalim beyler yiyin

Size mağlup olmuş millet
Her biriniz birer cellat
Hiç bitmiyor bu ganimet
Yiyin zalim beyler yiyin

Parsellediniz vatanı
Tez öldürün uyananı
Emdiğiniz fakir kanı
Yiyin zalim beyler yiyin

Sizler için anayasa
Zenginlerde olmaz tasa
Bankalarda açık kasa
Yiyin zalim beyler yiyin

Garip Bektaş bilmem neyim
Rezil oldu şehir köyüm
Elimde kaldı bir canım
Yiyin zalim beyler yiyin

BELAYA SOKMA

Karşıma geçip de cilve naz etme
Kız benim başımı belaya sokma
Bana bakıp başkasına göz etme
Kız benim başımı belaya sokma

Bakıyorum sana her yanın oynak
Seni gören sanır bu deli manyak
O cilveyi nazı bir yana bırak
Kız benim başımı belaya sokma

Bizim adetimiz töremiz başka
Bizler inanmayız hiç sahte aşka
Gönlümden geçeni bilseydin keşke
Kız benim başımı belaya sokma

Her güzele konmaz gönül kuşumuz
Gerçek güzel sevmek bizim işimiz
Çok çileler çekti bizim başımız
Kız benim başımı belaya sokma

Garip Bektaş böyle mecnun gezerim
Çoktan iflas etti gönül pazarım
Gökte uçan kuştan hile sezerim
Kız benim başımı belaya sokma

PAYIM EFENDİM

Gökyüzünü kara bulut kaplamış
Görünmez yıldızım ayım efendim
Güneş ışığını bizden saklamış
Her çileden benim payım efendim

Çökmüş üzerime kalkmıyor duman
Geceler uzadı geçmiyor zaman
Zalimin elinde dönüyor dümen
Zalim olmuş ağam beyim efendim

Gidip gördüm canım Anadolu'mu
O perişan hali büktü belimi
Yine gurbet ele döndüm yolumu
İşsiz kalmış benim köyüm efendim

Hiç bakan olmamış güzel yurduma
Çare bulamadım ben bu derdime
Teslim bayrağını verdim yurduma
Yoktur Ankara'da dayım efendim

Garip Bektaş figandayım zardayım
Aşkın ataşına yandım hardayım
Uyan benim halkım gayet zordayım
Boşuna akıyor suyum efendim

ANLAR MI BENİ

Aşk meyinden içip sarhoş olmayan
Söylesem derdimi anlar mı beni
Süzülüp de kadehlere dolmayan
Söylesem derdimi anlar mı beni

Sevgi kapısında nöbet tutmayan
Acı tatlı her gıdayı tatmayan
Muhabbet demine demler katmayan
Söylesem derdimi anlar mı beni

Ben ozanım deyip saz çalıp gezen
İlmin deryasına girmeyen ozan
Kendi çıkarına halkını ezen
Söylesem derdimi anlar mı beni

Daha kurtulmamış ardan namustan
Gönlünün aynası görülmez pastan
Nefsine yenilmiş hayvanca histen
Söylesem derdimi anlar mı beni

Garip Bektaş ömür boyu ezildim
İlmin deryasına aktım süzüldüm
Cehalet içinde kaldım üzüldüm
Söylesem derdimi anlar mı beni

NE BİLİR

İnsan sıfatında hayvan gezenler
Hüseyin'i Kerbela'yı ne bilir
Gönül kırıp mazlumları ezenler
Hüseyin'i Kerbela'yı ne bilir

Ene-l Hak deyip de candan geçmeyen
Cansız bedenine kefen biçmeyen
İmam Hasan gibi zehir içmeyen
Hüseyin'i Kerbela'yı ne bilir

İkrar verip ikrarını gütmeyen
Özü temiz hak yoluna gitmeyen
Kırklar makamında mekân tutmayan
Hüseyin'i Kerbela'yı ne bilir

Haksıza zulume karşı durmayan
Zulmün ordusuyla cenge girmeyen
Canı başı Hakk yoluna vermeyen
Hüseyin'i Kerbela'yı ne bilir

Su içmeden susuz şehit düşmeyen
Kaynayıp da aşk bendinden coşmayan
Garip Bektaş gibi yanıp pişmeyen
Hüseyin'i Kerbela'yı ne bilir

BAK HELE

Sevda şarabından yudum içmemiş
O da ben aşığım diyor bak hele
Halkının uğruna candan geçmemiş
O da ben aşığım diyor bak hele

Kendine mal eder usta sözünü
Halk içinde karartıyor yüzünü
Süremiyor gerçeklerin izini
O da ben aşığım diyor bak hele

Hiç aklı ermiyor aşkın sırrına
Kaptırmış kendini dünya varına
Sadık yar olmamış gönül yarına
O da ben aşığım diyor bak hele

Kul olmuş kullara kullar içinde
Rengini seçmemiş güller içinde
Rezil olmuş gitmiş eller içinde
O da ben aşığım diyor bak hele

Bu ***Garip Bektaş***'la dalga geçiyor
Sağına soluna yalan saçıyor
Gerçeği görünce hemen kaçıyor
O da ben aşığım diyor bak hele

AFFETMEM

Mukaddes varlığım dinim imanım
Aşka hıyaneti asla affetmem
Aylarım yıllarım geçen zamanım
Aşka hıyaneti asla affetmem

Vakitsiz zamansız öyle bir anda
Hakk'ın huzurunda ulu divanda
Davacı olurum iki cihanda
Aşka hıyaneti asla affetmem

Bütün canlıları şahit tutarım
Aşkın badesine zehir katarım
Ölüm fermanına imza atarım
Aşka hıyaneti asla affetmem

Böyle bir sevdadır yanar özümde
Her mevsimde baharımda yazımda
Boynumu vursalar dönmem sözümde
Aşka hıyaneti asla affetmem

Aşkım için girdim ben bu savaşa
İsterim yar olsun ***Garip Bektaş***'a
Yıkılsa bu dünya bir baştan başa
Aşka hıyaneti asla affetmem

VER ZENGİNE

Çalış çırpın işçi kardeş
Ver zengine ver zengine
Kızar sana be arkadaş
Ver zengine ver zengine

Nöbet tutan nöbetçiler
Evlerdeki hizmetçiler
Duyun bütün emekçiler
Ver zengine ver zengine

Sadakanı zekatını
Çoluk çocuğun hakkını
Evindeki nafakanı
Ver zengine ver zengine

Sakın alma odun kömür
Zaten aç geziyor memur
Bırak bitsin böyle ömür
Ver zengine ver zengine

Dinle bu ***Garip Bektaş***'ı
Boş geçirme yazı kışı
Taşıma akılsız başı
Ver zengine ver zengine

ZARA DÖNERİM

Aşk deyince destur alır bedenim
Gönül kıblesini yara dönerim
Bu bir gizli sırdır canın cananım
Hallaç Mansur gibi dara dönerim

Derdim hiç eksilmez tazeden taze
Muhabbet demine olmuşum meze
Bütün azalarım durur niyaza
Çevirir yönümü Pir'e dönerim

Eğer güzel Şah'tan olmazsa mürvet
Bir ulu divana ederim hizmet
Sönmez içerimde yanan hararet
Halil gibi yanar nara dönerim

İçimde gizlenmiş bu sevda benim
Ne yapsam sönmüyor aşkın cananım
Mısır ellerinde Yusuf Kenan'ım
Yakup gibi ağlar köre dönerim

Garip Bektaş benim çilem bitmiyor
Zalim haksızlığa gücüm yetmiyor
Bağım viran oldu bülbül ötmüyor
Dertli bülbül gibi zara dönerim

VUR BAŞIMA

Deli gönül neler ettin
Bir başıma bir başıma
Yıkıp dünyamı kararttın
Dar başıma dar başıma

Güneşim tersinden doğdu
Gönül yare boyun eğdi
Ağustos'ta yine yağdı
Kar başıma kar başıma

Bir vefalı yarin mi var
Senin bunda kârın mı var
Hem aklından zorun mu var
Sor başıma sor başıma

Mekânım oldu sokaklar
Saçıma düşürdün aklar
Güldü bana derdi yoklar
Gör başıma gör başıma

Ağlattın ***Garip Bektaş***'ı
Kurumaz gözümün yaşı
Şu yerdeki yerli taşı
Vur başıma vur başıma

NAÇARSIN DÜNYA

Ebedi değilsin sen de fanisin
Bir gün gelir sen de göçersin dünya
Bunca mahlukatı yiyen canisin
Bu gerçekten nasıl kaçarsın dünya

Seni yapan mimar güzel donatmış
Akıl sır ermeyen bir temel atmış
Gök bir kubbeyle çatını çatmış
Sen de bir boşluğa uçarsın dünya

Bunca canlı sana konup göçüyor
Nimetini yiyip suyun içiyor
Ayların yılların gelip geçiyor
Usanır canından geçersin dünya

Sen de bir canlısın canlılar canı
Varolup yok olman başka bir konu
Seni yapan mimar yıkacak seni
Ecel şerbetini içersin dünya

Kıyamet gününde kopacak başın
Yıkılıp gidecek dağ ile taşın
Ahı sende kalmaz ***Garip Bektaş***'ın
Sen de benim gibi naçarsın dünya

GÜVENME KARDAŞ

Yeme dostu küser gider
Güvenme kardaş güvenme
Suratını asar gider
Güvenme kardaş güvenme

Her gün versen yine alır
Bir gün verme kötü olur
Onsan sonra kemlik gelir
Güvenme kardaş güvenme

Bekler senin düşkün yanın
Gider gelir sıkar canın
Vampir gibi emer kanın
Güvenme kardaş güvenme

Yıllarca beslersen onu
Kötülüktür bunun sonu
Hep arkandan vurur seni
Güvenme kardaş güvenme

Dinle bu ***Garip Bektaş***'ı
Cana değer cahil taşı
Boş ver öyle arkadaşı
Güvenme kardaş güvenme

ÖVÜNME KARDAŞ

Eğer insan isen sen seni tanı
Ölmüş kullar ile övünme kardaş
Ancak Yaradan'dır keramet kânı
Ölmüş kullar ile övünme kardaş

Alimlerdir tarihleri yaratan
Yaşayan insandır ilmi yaşatan
Onlardır bizlere hep ışık tutan
Ölmüş kullar ile övünme kardaş

İnsan koyar her varlığın adını
Acı tatlı tadar onun tadını
Severek dünyayı al muradını
Ölmüş kullar ile övünme kardaş

Gerçekler dünyaya eser bırakır
Bütün varlıkları görmezler hakir
İster zengin olsun isterse fakir
Ölmüş kullar ile övünme kardaş

Garip Bektaş böyle menzil alınmaz
Ölü insanlarda şifa bulunmaz
Hak kimin yadında asla bilinmez
Ölmüş kullar ile övünme kardaş

SUSMA SEVDİĞİM

Aşikar değilse gizliden yolla
Gönül selamını kesme sevdiğim
Alırım gönlünü bir tatlı dille
Öyle suratını asma sevdiğim

Gizleme cemalin gördüm ben seni
Kalsın aramızda bu başka konu
Sakın yad ellere söyleme bunu
Darılıp gücenip küsme sevdiğim

Bu bir sırdır bunu her can çözemez
Derdin denizine girip yüzemez
Lokman Hekim buna derman yazamaz
Güzeller güzeli yosma sevdiğim

Senin aşkın şu dağları devirir
Yakar yıkar kül eyleyip savurur
Bu canımı bedenimden ayırır
Deli poyraz gibi esme sevdiğim

Bu ***Garip Bektaş***'a yar olmadın mı
Benimle birlikte var olmadın mı
Gizleyip kendini sır olmadın mı
Konuş gerçekleri susma sevdiğim

ÇULUN İÇİNDE

Dört mevsim geçiyor ömür bitiyor
Dikenler gizlenmiş gülün içinde
Karga konmuş gül dalında ötüyor
Bülbülün feryadı gülün içinde

Aslanlar çakaldan alır emiri
Kırılan gönülün olmaz tamiri
Vefasız bir yare verdim ömürü
Rezil etti beni elin içinde

Gerçekten sevenler almaz muradı
Meğer ayrılıkmış sevginin adı
Bozuldu ağzımın lezzeti tadı
Zehirler gizlenmiş balın içinde

Boşuna bu aşka yaktım özümü
Küller sardı ataşımı közümü
Her dem yaşlı gördüm iki gözümü
Gözyaşım gizlenmiş selin içinde

Garip Bektaş bu sevdaya düşeli
Hep sarhoş gezerim elim şişeli
Zengin sarayları halı döşeli
Bitlerim gizlenmiş çulun içinde

DÜŞÜRÜR SENİ

Her köşe başına kurulmuş tuzak
İnsan avcıları düşürür seni
Evinden köyünden kalırsın uzak
Aşılmaz dağlardan aşırır seni

İstanbul dediğin şirin bir şehir
Kolay değil burda çekilmez kahır
Boşuna hayatın edersin zehir
Nasıl olsa bir gün şaşırır seni

Çektiğin çileler zoruna gider
Herkes ettiğini canıyla öder
Son pişmanlık kardaş ne fayda eder
Bırakmaz kabında taşırır seni

Kesilir imkânın kalırsın zorda
Hiç derdin yok iken düşersin derde
Garip Bektaş gibi yanarsın narda
Yakar ataşlara pişirir seni

ALIN YAZIM MI

Her canlı kendine bulmuş eşini
Bu yalnızlık benim alın yazım mı
Sarmış sinesine can yoldaşını
Bu yalnızlık benim alın yazım mı

Ne yapsam yüreğim teselli olmaz
Dilediğim dilek yerini bulmaz
Ömür biter ama gönül yorulmaz
Bu yalnızlık benim alın yazım mı

Güzeller içinde seyrana çıktım
Ben kendi gönlümü temelden yıktım
Böyle yaşamaktan usandım bıktım
Bu yalnızlık benim alın yazım mı

Ben de şu aleme karışam dedim
Bir güzeli sevip konuşam dedim
Küstüğüm gönlümle barışam dedim
Bu yalnızlık benim alın yazım mı

Yalan dünya tek başıma dar benim
Ne talihsiz dertli başım var benim
Garip Bektaş adam olmam zor benim
Bu yalnızlık benim alın yazım mı

OLUR MU

Var mı o feleğe kolay pes etmek
Böyle boş boşuna ölmek olur mu
Kolay teslim olup bırakıp gitmek
Böyle boş boşuna ölmek olur mu

Bu dünyayı doya doya gezmeden
Zalim haksızlara ferman yazmadan
Düğümlenmiş kör düğümü çözmeden
Böyle boş boşuna ölmek olur mu

Çıkıp şu dağlara mekân kurmadan
Halkı soyan domuzları vurmadan
Bütün tutsakları özgür görmeden
Böyle boş boşuna ölmek olur mu

Muhabbet deminden demler içmeden
Haklıları haksızlardan seçmeden
Sırat köprüsünü burda geçmeden
Böyle boş boşuna ölmek olur mu

Garip Bektaş budur benim niyazım
Gönlümün isteği en büyük arzum
Mezarıma açık gitmesin gözüm
Böyle boş boşuna ölmek olur mu

BAŞIM

Yetmiyor mu senden çektiğim çile
Vay benim akılsız belalı başım
Ömrümün boyunca üzdün nafile
Vay benim akılsız belalı başım

Aldın bedenimi gezdirip durdun
Böyle boş boşuna sen beni yordun
Söyle bu alemde ne fayda gördün
Vay benim akılsız belalı başım

Hep bela getirdin belan bitmedi
Götürdüm ustana tamir etmedi
Kes at şunu dedim gücü yetmedi
Vay benim akılsız belalı başım

Sordum akıl fikir dolu dediler
O da bir güzelin kulu dediler
Onun için böyle deli dediler
Vay benim akılsız belalı başım

Meğer hazineler gizliymiş sende
Birlikte yaşadık aynı bedende
Bu ***Garip Bektaş***'ın suçu ne bunda
Vay benim akılsız belalı başım

ALDATMAZ

Mukaddes kitaplar böyle yazıyor
Gerçek seven sevdiğini aldatmaz
Gönlüm bu sevgide hile seziyor
Gerçek seven sevdiğini aldatmaz

Gökteki melekler yerdeki kullar
Gönülden sevenler sevgiden anlar
Sevgiyle mest olur seven gönüller
Gerçek seven sevdiğini aldatmaz

Riya yalan olmaz sevgi sözünde
Muhabbet mayası varsa özünde
Yanıp kavrulsa da aşkın közünde
Gerçek seven sevdiğini aldatmaz

Gönül sevdiğinden alırsa yara
Aldığı yaraya bulunmaz çare
İster öldürsünler beni bin kere
Gerçek seven sevdiğini aldatmaz

Verdiğim ikrardan dönemem haşa
Yıkılsa bu dünya bir baştan başa
Bu Hakk'ın emridir ***Garip Bektaş***'a
Gerçek seven sevdiğini aldatmaz

KİM ÇİZDİ

Hangi mimar ile nasıl anlaştın
O kaşların planını kim çizdi
Kız bu güzelliği kimle paylaştın
O kaşların planını kim çizdi

El değdi mi koynundaki gülüne
Yel esti mi siyah zülfün teline
Bal mı kattın dudağına diline
O kaşların planını kim çizdi

Kirpiğin ok edip sineme attın
Bir bakışta dertlerimi yok ettin
Yoksa bu dünyayı sen mi yarattın
O kaşların planını kim çizdi

Hayran oldum o incecik boynuna
Ta Adem'den gelen güzel soyuna
Melekler huy katmış senin huyuna
O kaşların planını kim çizdi

Yeter ***Garip Bektaş*** gitme ileri
Bu güzellik sana Hakk'ın eseri
Söyle bana bunu yapan mimarı
O kaşların planını kim çizdi

TANIMIYOR

Ben bu halkın ozanıyım
Halkım beni tanımıyor
Her derdini sezeniyim
Halkım beni tanımıyor

Onun derdi benim derdim
Ona açık gönül yurdum
Uğruna ömrümü verdim
Halkım beni tanımıyor

Bir gün arayıp sormadı
Bana hiç umut vermedi
Çiğneyip geçti görmedi
Halkım beni tanımıyor

Gözyaşım içime aktı
Gönlümü temelden yıktı
Umutlarım boşa çıktı
Halkım beni tanımıyor

Uyan dedim be kardeşim
Senin için bu savaşım
İşte ben ***Garip Bektaş***'ım
Halkım beni tanımıyor

BİTTİM SEVDİĞİM

Gücüm yetmedi ki geçen yıllara
Tükendim sevdiğim bittim sevdiğim
Hazan değdi gönlümdeki güllere
Tükendim sevdiğim bittim sevdiğim

Feleğin elinde ömrün dümeni
Kimse durduramaz geçen zamanı
Yazan katip böyle yazmış fermanı
Tükendim sevdiğim bittim sevdiğim

Meyvesiz ağacı boşa taşladım
Vefasız yar sevdim kusur işledim
Dünya beni ben dünyayı boşladım
Tükendim sevdiğim bittim sevdiğim

Gönlüm tutmadı ki verdiği sözü
Dilerim kör olsun gönlümün gözü
Ben çoktan bitirdim baharı yazı
Tükendim sevdiğim bittim sevdiğim

Garip Bektaş bir gün yüzüm gülmedi
Bu dünyada gerçek yarim olmadı
Kesildi dizim de ferim kalmadı
Tükendim sevdiğim bittim sevdiğim

YAZA YAZA

Her kelimem şiir oldu
Elim şiir yaza yaza
Gözyaşlarım nehir oldu
Damla damla süze süze

Nice kalemler kırıldı
Gözüm gönlüme darıldı
Cümle bedenim yoruldu
Diyar diyar geze geze

Eksilmez başta dumanım
Kalmadı gücüm gümanım
Hiç olmadı boş zamanım
Yıllar beni eze eze

Yoruldum sevda peşinde
Hem yazında hem kışında
Yatamadım yar döşünde
Aşktan hile seze seze

Garip Bektaş budur konu
İşte geldi yolun sonu
Perişan ettin sen seni
Dert içinde yüze yüze

YAŞAYACAĞIZ

Yer altı yer üstü dünyası derken
Biz hangi dünyada yaşayacağız
Azrail kapıyı çalınca erken
Biz hangi dünyada yaşayacağız

Gücümüz de yok ki Ay'a uçalım
Kolay değil candan serden geçelim
Mafyacı gelince nere kaçalım
Biz hangi dünyada yaşayacağız

Bütün ülkelerde oynanan oyun
Sömürü düzene eğmişiz boyun
Düdüğü ötüyor ağanın beyin
Biz hangi dünyada yaşayacağız

Ne yapsak engeller kalkmaz aradan
Bir gün göçeceğiz biz de buradan
Bize de bir dünya yarat Yaradan
Biz hangi dünyada yaşayacağız

Gönül pervanesi döndükçe böyle
Söyle ***Garip Bektaş*** gerçeği söyle
Yeter Şah-ı Merdan gel insaf eyle
Biz hangi dünyada yaşayacağız

GÖREN BULUNMAZ

Fitne pazarında gezme boşuna
Gönül seni burda gören bulunmaz
Her can dayanır mı aşk güneşine
Sevda ateşine giren bulunmaz

Akan sular durur sevgi deyince
Muhabbet sevgisi kalbe girince
Aşık aşka gelir yari görünce
Bu yolda canını veren bulunmaz

Kolay mı sanırsın aşkın özünü
Çekemezsin her güzelin nazını
Gel dinleme nadanların sözünü
Verdiği ikrarda duran bulunmaz

Vefasız güzeller olsa da melek
Boşuna cevredip dileme dilek
Eninde sonunda görürsün kelek
Perişan halini soran bulunmaz

İçten pazarlıklı yardan yar olmaz
Altın olsan senin kıymetin bilmez
Bu ***Garip Bektaş***'a hiç hayır gelmez
Azar yaraların saran bulunmaz

BÖYLEYMİŞ

Serçeler yem olmuş şahin kuşuna
Tabiatın kuralları böyleymiş
Ben beni suçladım boşu boşuna
Tabiatın kuralları böyleymiş

Şu devri aleme eyledim nazar
Haksızlık üstüne kurulmuş Pazar
Zalimler mazlumu her zaman ezer
Tabiatın kuralları böyleymiş

Sordum alimlere bu nasıl hayat
Bu mudur hakikat bu mu adalet
Dediler Allah'tan kuvvetle kudret
Tabiatın kuralları böyleymiş

Madem ki her zulüm kuldan geliyor
Neden Allah bundan suçlu oluyor
Dediler Yaradan kendi biliyor
Tabiatın kuralları böyleymiş

Gel ***Garip Bektaş***'ım kendini yorma
Boşuna ağlayıp üzülüp durma
Sözün geçmiyorsa hiç emek verme
Tabiatın kuralları böyleymiş

ÖRÜLMÜYOR Kİ

Yıkıldı gönlümün temel taşları
Üst üste dizilip örülmüyor ki
Bendinden bulandı gözüm yaşları
Aktı ummanlara durulmuyor ki

Vücut sarayında oldu zelzele
Harap oldu geldi işte bu hale
Dertlerim çoğaldı gelmiyor dile
Gizli yaralarım sarılmıyor ki

Tarumar olmuşum yıkık her yanım
Terk eyledi beni canım cananım
Kalkıp yürümeye yoktur dermanım
Gönlüme teselli verilmiyor ki

Dumansız bir ateş yanıyor bende
Hayır bırakmadı canda bedende
Kimsenin haberi olmuyor bunda
Ateşim dumanım görülmüyor ki

Garip Bektaş gönlüm olmuyor tamir
Onarayım dedim yetmedi ömür
Ol Şah'lar Şah'ından gelmedi emir
Hatırım ahvalim sorulmuyor ki

SÖYLERİM BİR GÜN

Bir sır saklıyorum sevdiğim senden
Zamanı gelince söylerim bir gün
Kimsenin haberi olmasın bundan
Zamanı gelince söylerim bir gün

İçimde gizlidir benden içeri
Akıl sır ermiyor belirsiz yeri
Bu benim gönlümün kendi eseri
Zamanı gelince söylerim bir gün

Milyar senelerdir saklayıp durdum
Nice kalıpların içine girdim
Sonunda bu işin sırrına erdim
Zamanı gelince söylerim bir gün

Bütün varlıkların tadından tattım
Acıyı tatlıyı çok aldım sattım
Sayısız kapılar açtım kapattım
Zamanı gelince söylerim bir gün

Garip Bektaş ben bu sırra ereli
Bir güzele gönül verdim vereli
Onun için benim sinem yaralı
Zamanı gelince söylerim bir gün

SENİN CANIN

Vücut sarayımı yapan mimarsın
Sen benim canımsın ben senin canın
Aklımda fikrimde zihnimde varsın
Sen benim canımsın ben senin canın

Bir damla su idim umman eyledin
Dokuz ay uyudum zaman eyledin
Beni bu aleme giryan eyledin
Sen benim canımsın ben senin canın

Kul diye getirdin beni bu hana
Hıyanet etmedim verdiğin cana
Her zaman gönlümü bağladım sana
Sen benim canımsın ben senin canın

Özünü özümde gizleyip durdun
Bütün emirleri sen bana verdin
Halim sana malum her şeyi gördün
Sen benim canımsın ben senin canın

Garip Bektaş senden ayrı gezemem
Sen olmazsan okuyamam yazamam
Seviyorum aramızı bozamam
Sen benim canımsın ben senin canın

ADIM ADIM

Uçuruma gidiyoruz
Yavaş yavaş adım adım
Buna bayram ediyoruz
Yavaş yavaş adım adım

Cumhuriyet yıkılıyor
Başka kulplar takılıyor
Şer tohumu atılıyor
Yavaş yavaş adım adım

Sinsi sinsi sine sine
Vuruyorlar sine sine
İki yüzlü döne döne
Yavaş yavaş adım adım

Yaramız çoktur derinde
Fitnelik var her birinde
Belki de günün birinde
Yavaş yavaş adım adım

Garip Bektaş söyler size
Müjde olsun hepinize
Emmin ne der doğru söze
Yavaş yavaş adım adım

İNSAF EYLE

Ben senin elinden çok darbe yedim
Yeter artık gönül gel insaf eyle
Çektiğim çileye eyvallah dedim
Yeter artık gönül gel insaf eyle

Aldandın dünyanın pembe rengine
Rezil ettin beni kendi kendine
Davul bile çalar dengi dengine
Yeter artık gönül gel insaf eyle

Aşılmaz dağları aşmak istersin
Vefasız güzele sevgi beslersin
Sen kendini boş umutla süslersin
Yeter artık gönül gel insaf eyle

İşte böyle geçip gitti yılların
Bilmem ne olacak senin halların
Artık meyve vermez kuru dalların
Yeter artık gönül gel insaf eyle

Bu ***Garip Bektaş***'ı eyleme yolda
O gençlik yılları kaldı hayalde
Kural böyle imiş ne gelir elde
Yeter artık gönül gel insaf eyle

SEN MİSİN

Gönül böyle isyan etme
Aşka mahkum bir sen misin
Sevgimize nefret katma
Aşka mahkum bir sen misin

Dinle kalbimin sesini
Anla aşkın ötesini
Tamir eyle hatasını
Aşka mahkum bir sen misin

Yar ismini kalbe işle
Her güne sevgiyle başla
Büyüksen kusur bağışla
Aşka mahkum bir sen misin

Sevdiğin yâr kırsa seni
Asla bunu etme konu
Sevmese de sen sev onu
Aşka mahkum bir sen misin

Garip Bektaş sevgi şanım
Hem dinimdir hem imanım
Budur benim güzel yanım
Aşka mahkum bir sen misin

BU AKŞAM

Çoktan beri gelmiyordum ben sana
Yine geldim meyhaneci bu akşam
Bağışla kusurum çok görme bana
Yine geldim meyhaneci bu akşam

Tekrar tazelendi gönül yarası
Anladım bu derdin yokmuş yarası
Benim için son teselli burası
Yine geldim meyhaneci bu akşam

Gönlüm ister alemime dalayım
Dalayım da ben kendimi bulayım
Kızma bana n'olur kurban olayım
Yine geldim meyhaneci bu akşam

Belki bu son şansım bir daha gelmem
Zaten misafirim ben burada kalmam
Bilirsin sen beni hiç serhoş olmam
Yine geldim meyhaneci bu akşam

Bu ***Garip Bektaş***'a serhoş desinler
Akılsız fikirsiz bomboş desinler
Sokaklarda kalmış berduş desinler
Yine geldim meyhaneci bu akşam

OTURDUM

Dünya bir bahçedir ben de bahçıvan
Suladım yeşerdi güller bitirdim
Emrime verildi bu koca cihan
Bunca mahlukata kısmet yetirdim

Vicdan terazimle hep doğru tarttım
Hakk'ı Hakk eyledim birlik yarattım
Bütün kâinata bir tohum attım
Bir uçtan bir uca aldım götürdüm

Çırak oldum usta oldum çalıştım
Tabiatın sırlarına alıştım
Allah ile bu mekânda buluştum
Arş-ı Kürş-ü bir araya getirdim

Sakladım sırrımı etmedim beyan
Hiçbir mahlukata vermedim ziyan
İşte bu sevdaya olmuşum giryan
Bu bedeni çok gaflete yatırdın

Nice sırlar işva ettim dilimde
Hayrı şerri ben işledim elimde
Garip Bektaş oldum kendi halimde
Şimdi çıktım seyrangâha oturdum

YARIN

Çektim dünya senden çektim elimi
İster bugün yıkıl istersen yarın
Yaş kemale erdi büktün belimi
İster bugün yıkıl istersen yarın
Bundan sonra bana değilsin gerek
Ayların yılların olsun mübarek
Durdursun çarkını o çarkı felek
İster bugün yıkıl istersen yarın
Kutsal bir varlıksın dillerde adın
Cümle canlılara tat verir tadın
Senin de gözünde kalsın muradın
İster bugün yıkıl istersen yarın
Ateşin külünden atılmış mayan
Toprağa dönüştün oldun bir cihan
Akıbeti sen de görürsün ziyan
İster bugün yıkıl istersen yarın
Sen de bir fânisin yoktan var oldun
Bazen geniş oldun bazen dar oldun
Her gelen aldandı kime yâr oldun
İster bugün yıkıl istersen yarın
Bu ***Garip Bektaş***'ı boşa eyledin
Gaflet uykusunda neni söyledin
Ömür boyu beni derde beledin
İster bugün yıkıl istersen yarın

GAVATA BAKIN

Nasıl yalan savuruyor
Gavata bakın gavata
Lafla karın doyuruyor
Gavata bakın gavata
Bir koltuk var bir de masa
Her sözünde var bir tasa
Bu ne biçim anayasa
Gavata bakın gavata
Son modelden mersedesi
Gür çıkıyor ondan sesi
Susturun pis oğlu pisi
Gavata bakın gavata
Bu zalimler ırz düşmanı
Emdikleri fakir kanı
Bizim köyden kovun bunu
Gavata bakın gavata
Çıkar için geliyorlar
Bizlerden oy alıyorlar
Şeytanlığı biliyorlar
Gavata bakın gavata
Garip Bektaş vatandaşım
Gözlerimden akar yaşım
Dinle beni arkadaşım
Gavata bakın gavata

BİZİ VURDU

Derine indi yaramız
Kardaş kriz bizi vurdu
Cepte kalmadı paramız
Kardaş kriz bizi vurdu
Nerde kaldı bizim Memo
Beyler sürüyorlar demo
Hani n'oldu Derviş Kemo
Kardaş kriz bizi vurdu
Kriz zengini vurmaz ki
Ondan bir şey koparmaz ki
Yoksulluk nedir bilmez ki
Kardaş kriz bizi vurdu
Nasihatle karın doymaz
Sesimizi kimse duymaz
Aç insanı uyku tutmaz
Kardaş kriz bizi vurdu
İşsizlik çoğaldı yurtta
Başımız kurtulmaz dertte
Güvercin de Arı Kurt da
Kardaş kriz bizi vurdu
Garip Bektaş'ı kriz tuttu
Her gelen halkı uyuttu
Bankaları hortum yuttu
Kardaş kriz bizi vurdu

SEN GEL SEVGİLİM

Umutsuz yollara bakıp dururum
Azrail gelmeden sen gel sevgilim
Çaresiz boynumu büküp yürürüm
Azrail gelmeden sen gel sevgilim
Bu ayrılık bana çok ağır geldi
Söktü yüreğimi yerinden aldı
Sayılı günlerim şurda az kaldı
Azrail gelmeden sen gel sevgilim
Şu dünyanın çarkı hızlı dönüyor
Yaram içerimde hızlı kanıyor
Gün geçtikçe umutlarım sönüyor
Azrail gelmeden sen gel sevgilim
Bilirsin felekle olmaz pazarlık
Zalim kullar bize çıkarır zorluk
Bizim kavuşmamız en kutsal varlık
Azrail gelmeden sen gel sevgilim
Yolların tufanlı karlı olsa da
Gönlünde açılan güller solsa da
Kavuşmaya bir saniye kalsa da
Azrail gelmeden sen gel sevgilim
İşte ***Garip Bektaş*** oldum pir fani
Ben senin yoluna koydum bu canı
Son nefeste olsam beklerim seni
Azrail gelmeden sen gel sevgilim

NE YAPSIN

Her gün üzerine bomba yağıyor
Kerbela ne yapsın Bağdat ne yapsın
Çakal gelmiş aslanları boğuyor
Kerbela ne yapsın Bağdat ne yapsın
Coniler işliyor insanlık suçu
Mazlumun zalime yetmiyor gücü
Durduran olmuyor piç oğlu piçi
Kerbela ne yapsın Bağdat ne yapsın
Bakın şu dünyanın safsatasına
Dünya boyun eğmiş itin hasına
Lanet olsun bunun ta ortasına
Kerbela ne yapsın Bağdat ne yapsın
Nerde birleşiği hani milleti
Herkes paylaşıyor bu ganimeti
İşte şu dünyanın acı illeti
Kerbela ne yapsın Bağdat ne yapsın
Hani Avrupa'nın n'oldu birliği
Nato'su Kento'su bütün varlığı
Onlar icat etti bu kahpeliği
Kerbela ne yapsın Bağdat ne yapsın
Zalim çıkarcılar çıbanın başı
Kardeşim bu savaş çıkar savaşı
Hiç dinleyen yok ki ***Garip Bektaş***'ı
Kerbela ne yapsın Bağdat ne yapsın

UYARI

Serçe şahin, karga bülbül olursa
Vay haline memleketin kardeşim
Aslanın yurduna çakal dolarsa
Vay haline memleketin kardeşim
Tilkiyi kazlara çoban tutarsak
Kurdu kuşu birbirine katarsak
Saadet diye saltanatı yıkarsak
Vay haline memleketin kardeşim
Sakat ata bindik yine devrildik
Ak dedikçe karanlığa gömüldük
Yıllar yılı vampirlere emildik
Vay haline memleketin kardeşim
Bal veren arılar kısır kalınca
Altı oklar sinemizi delince
Sahtekârlar bir araya gelince
Vay haline memleketin kardeşim
Gençlik küpe taktı saçlı sakallı
Erkekliği unuttular besbelli
Onlar da vatanı yıktı temelli
Vay haline memleketin kardeşim
Garip Bektaş der ki duyun insanlar
Gaflet uykusundan uyanın canlar
Hepsi de bizim evcil hayvanlar
Vay haline memleketin kardeşim

BİR DAHA OKU

İlmin kapısını açayım dersen
Unutma arkadaş bir daha oku
İnsanlığa çağlar açayım dersen
Unutma arkadaş bir daha oku
İncele sen seni sen bir dünyasın
Kainata ışık tutan aynasın
Bütün varlıklardan daha yücesin
Unutma arkadaş bir daha oku
Okumaktan geçer her ilmin yolu
Boş değil bu dünya doludan dolu
Yık şu cehaleti alma vebali
Unutma arkadaş bir daha oku
Neme lazım deme sakın ha sakın
Güneşin ufuktan çıkması yakın
Ne çabuk geçiyor zamana bakın
Unutma arkadaş bir daha oku
Geceler gündüze çekiyor perde
Işık görünür mü karanlık yerde
İlimle bulunur çare her derde
Unutma arkadaş bir daha oku
Yoktur ***Garip Bektaş*** bu ilmin sonu
İnsanı okumak başka bir konu
Okumak menzile götürür seni
Unutma arkadaş bir daha oku

GELSİN

Nasıl olsa vatan kalmış sahipsiz
İngiliz, Fransız, Yunan da gelsin
Sözlerim gerçektir şartsız kayıtsız
Rusya, Amerika, Japon da gelsin
Bütün dünya duysun bu ganimeti
Türk'ün Türk'e yoktur sevgi hürmeti
Kendi evladına vermez kıymeti
Pakistan, Hindistan, Yemen de gelsin
Herkes bu vatanı ediyor talan
Yurdumda dönüyor bu haksız plan
Çıkıp kürsülerde söylüyor yalan
Hollanda, Belçika, Afgan da gelsin
Uyansın Atatürk görsün halimi
Vatan hainleri büktü belimi
Milletçe çekeriz biz bu zulümü
Romanya, Bulgar, Alman da gelsin
Yurdu yönetenler duysun sözümü
Bu haksızlık yaktı benim özümü
Gelsin de görsünler yaşlı gözümü
Irak da, Mısır da, İran da gelsin
Garip Bektaş tüm dünyaya seslendim
Derdin gıdasını aldım beslendim
Kahraman Türk idim şimdi uslandım
Merih'te, Güneş'te kalan da gelsin

SENDE DÜNYA

Hep güzel aradım gönlüme göre
Bir yar bulamadım ben sende dünya
Derdin duvarını ben öre öre
Bir yar bulamadım ben sende dünya
Gece gündüz yar diyerek dolaştım
Mekân kurdum otağında eğleştim
Çok güzelle sohbet edip söyleştim
Bir yar bulamadım ben sende dünya
Çok güzelde eda gördüm naz gördüm
Her birinde başka başka poz gördüm
Halden bilen güzelini az gördüm
Bir yar bulamadım ben sende dünya
Harap ettin bu gönlümün yurdunu
Bundan sonra ben çekemem derdini
Göremedim yiğidini merdini
Bir yar bulamadım ben sende dünya
Sadık yar aradım gönlüme göre
Ezelden böyledir bozulmaz töre
Yaktın beni gittin göz göre göre
Bir yar bulamadım ben sende dünya
Garip Bektaş bakmaz şöhrete şana
Vefalı bir güzel yazmadın bana
Misafir gelmiştim zaten ben sana
Bir yar bulamadım ben sende dünya

UYAN KARDEŞİM

Satma toprağını pişman olursun
Uyan Türk milleti uyan kardeşim
Vatan elden gider yurtsuz kalırsın
Uyan Türk milleti uyan kardeşim
Ne bayrağın kalır ne de sancağın
Düşmanlar söndürür tütmez ocağın
Yıkılır camiler susar ezanın
Uyan Türk milleti uyan kardeşim
Sonra Filistin'den beter olursun
Vatan gider ara yerde kalırsın
Silahsız düşmana teslim olursun
Uyan Türk milleti uyan kardeşim
Kolay alınmadı bu güzel vatan
Kefensiz yatıyor ecdadın atan
Sana süt emziren anadan utan
Uyan Türk milleti uyan kardeşim
Bunca şehitlerin kanına girme
Yüce Atatürk'ün kalbini kırma
Canını ver ama yurdunu verme
Uyan Türk milleti uyan kardeşim
Alevi Sünni'si Laz'ı Çerkez'i
Kürt'müş Türk'müş ayırma bizi
Bu ***Garip Bektaş***'ın size son sözü
Uyan Türk milleti uyan kardeşim

(Bu şiir, 19 Temmuz 2003 tarihinde çıkarılan 4916 sayılı yasayla, vatan topraklarının yabancılara satılmasına karşı olduğum için yazılmıştır.)

BANA NE

Zenginin malını koruyan kuvvet
Nato'sundan Kento'sundan bana ne
Bu zalim düzene edilmez hürmet
Avrupa'dan Asya'sından bana ne
Bir düzen kurmuşlar silah zoruyla
Çıkar için kazancıyla kârıyla
Yaşıyorlar varlığıyla varıyla
Yorgo'sundan morgosundan bana ne
Kendi çıkarına düzen kuruyor
Biraz uyananı hemen vuruyor
Bu kahpeler kimden hesap soruyor
Buso'sundan tasosundan bana ne
Bir ferman çıkarır kendi adına
Zehir katar tüm dünyanın tadına
Kıymet verdik şu Coni'nin itine
Coni'sinden monisinden bana ne
Sıkışınca hemen dine sarılır
Koşar gider baş köşeye kurulur
Şu yiğitler boş boşuna vurulur
Apo'sundan maposundan bana ne
Garip Bektaş gerçekleri vurgula
Kendi vicdanından kendin yargıla
Bu yolda asılıp ölsen de bile
Mahpusundan idamından bana ne

28.06.2004

BENİM GÖNLÜM

Sevda libasıyla süsledim seni
Güzeller içinde gez benim gönlüm
Aşkın gıdasıyla beslerim seni
Boşuna eyleme naz benim gönlüm
Sevda diyarında seninle gezdim
İnce eleklerden eleyip süzdüm
Senin için şiir okudum yazdım
Bir gün dinlemedin söz benim gönlüm
Seni bent eyledim aşkın bendine
Gel dedim gelmedin kendi kendine
Akıl ermez bu sevdanın fendine
Bunu bir kenara yaz benim gönlüm
Bekledim kendine bir yar bulasın
Yarin Leyla sen de Mecnun olasın
Şu fani alemde murat alasın
Çektiklerin sana az benim gönlüm
Hayal dünyasında dolaşıp durdun
Bugünden yarına hep hayal kurdun
Ömür çok kısaymış bunu da gördün
Biraz gerçekleri sez benim gönlüm
Bu ***Garip Bektaş***'ı ettin ihtiyar
Seninle şansımız gitmedi yaver
Söyle seni bundan sonra kim sever
Kendine bir mezar kaz benim gönlüm

DEĞİL Mİ

Kendi varlığına kurşun sıkanlar
Asker polis öz evladın değil mi
Acımadan nice yuva yıkanlar
Asker polis öz evladın değil mi
Küçük yavruları yetim koyanlar
Ah çekip ağlayıp yavrum diyenler
Bu kadar emeği hiçe sayanlar
Asker polis öz evladın değil mi
Hiç yılmadan dağı taşı aşanlar
Gece gündüz her derdine koşanlar
Bu vatan uğruna şehit düşenler
Asker polis öz evladın değil mi
Adaletin köprüsünü kuranlar
Vurguncu hırsızdan hesap soranlar
Halkı için canlarını verenler
Asker polis öz evladın değil mi
Böyle vicdansızca karar verilmez
Ölenler gidiyor geri dirilmez
Sanmayın ki sizden hesap sorulmaz
Asker polis öz evladın değil mi
Böyle midir insanlığın töresi
İyleşmiyor bizde gönül yarası
Ağlamasın artık şehit anası
Asker polis öz evladın değil mi
Bu ***Garip Bektaş***'ı üzmeyin boşa
Neden düşman olmuş kardeş kardeşe
Bu milletle kimse çıkamaz başa
Asker polis öz evladın değil mi

AVRUPA'LIYIZ

İki bin dört yılı Aralık ayı
Kardaş artık biz de Avrupa'lıyız
Bize verdiler pastadan payı
Kardaş artık biz de Avrupa'lıyız
Serbest dolaşırız mahkum misali
Bir kuru masala olduk sevdalı
İşin yoksa dinle coni masalı
Kardaş artık biz de Avrupa'lıyız
Biz de konuşuruz her türlü dilde
Sıfırdan da sıfır ne kalır elde
Daha çok sıkarız kemeri belde
Kardaş artık biz de Avrupa'lıyız
İnsan cellatları aldı yanına
Biz de kıyacağız mazlum canına
Yakışmıyor ama Türk'ün şanına
Kardaş artık biz de Avrupa'lıyız
Bizden öğrendiler medeniyeti
Böyle aldattılar işte milleti
Söküp atamadık şu cehaleti
Kardaş artık biz de Avrupa'lıyız
Para etmez oldu yerli malımız
Heder oldu gitti alın terimiz
Daha belli değil amma yerimiz
Kardaş artık biz de Avrupa'lıyız
Garip Bektaş cehaleti sevmezdim
Çok kızardım asla boyun eğmezdim
Ben olsaydım vatanıma sokmazdım
Kardaş artık biz de Avrupa'lıyız

17.12.2004 - Ortaköy-İstanbul

ATATÜRK'ÜM

Çalışkandık tembel olduk
Uyan hele Atatürk'üm
Neden böyle geri kaldık
Uyan hele Atatürk'üm
Vatan bıraktın bizlere
Kurbanım mavi gözlere
Eller gitti yıldızlara
Uyan hele Atatürk'üm
Gençlik bilmiyor kıymetin
Heder oldu emanetin
Kalmadı sevgi hürmetin
Uyan hele Atatürk'üm
Meclisin doldu yalancı
Bizi ettiler dilenci
Her biri başka plancı
Uyan hele Atatürk'üm
Köylümdür benim efendim
Bunu diyen senin kendin
Sana bağlı gönül bendim
Uyan hele Atatürk'üm
Düşürdüler halden hale
Bu zulüme olduk köle
Milletçe çekeriz çile
Uyan hele Atatürk'üm
Garip Bektaş izindeyim
Yandım aşkın közündeyim
Ölsem yine sözümdeyim
Uyan hele Atatürk'üm

DEĞİL MİSİN

Her kahpeye bir pezevenk
Veren Allah değil misin
Yaratmışsın böyle renk renk
Gören Allah değil misin
Var mı senden büyük kuvvet
Ne ana var ne de avrat
Bu ne sırdır ne keramet
Eren Allah değil misin
Günahını vebalini
Her varlığın emelini
Yerin göğün temelini
Ören Allah değil misin
Herkes bilir kıymetini
Akıl almaz hikmetini
Tüm canlının hesabını
Soran Allah değil misin
Kendin düşürdün dillere
Ceza verirsin kullara
Görünmeden gönüllere
Giren Allah değil misin
Boldur senin ganimetin
Bitmez tükenmez nimetin
Bütün küllü kainatın
Kuran Allah değil misin
Görmedim tatlı gününü
Zaman bitirdi ömrümü
Garip Bektaş bu gönlümü
Kıran Allah değil misin

SENİN DEĞİL Mİ

Senin silahınla seni vurdular
Amerika bu suç senin değil mi
Kimin hesabını kimden sordular
Amerika bu suç senin değil mi

Bak yine zalimler geldi yan yana
Durmadan kıydılar o masum cana
Bütün kainatı boyadın kana
Amerika bu suç senin değil mi

Neden insanlığa atom atarsın
Kan döktürüp sonra silah satarsın
Sen kan emen vampirden de betersin
Amerika bu suç senin değil mi

Sömürdün dünyayı gözün doymuyor
Dün dediğin bugünküne uymuyor
Senin kadar kimse cana kıymıyor
Amerika bu suç senin değil mi

Durmadan artıyor Dolar'ın Mark'ın
Haksızlık üstüne kurulmuş çarkın
Hep zarar görüyor insanlık ırkın
Amerika bu suç senin değil mi

Dünyanın başına olmuşsun bela
Tüm insanlık senden çekiyor çile
Hep senin yüzünden geldik bu hale
Amerika bu suç senin değil mi

Garip Bektaş der ki isyanım sana
Senin yaptıkların zor geldi bana
Seslenişim budur bütün cihana
Amerika bu suç senin değil mi

KÖŞESİNİ

Yabancı değilim sormayın bana
Bilirim dünyanın dört köşesini
Seslenişim budur bütün cihana
Bilirim dünyanın dört köşesini
İsterim dünyada hep olsun barış
Haksızlar haklıyla edemez yarış
Gezdim bu alemi ben karış karış
Bilirim dünyanın dört köşesini
Sökmez bana haçlı maçlı seferi
İslam'dır dünyanın gerçek zaferi
Savaş istemiyor gönül askeri
Bilirim dünyanın dört köşesini
Gerçek Müslüman'ın cihadı olmaz
Cahiller İslam'ın özünü bilmez
Kendi çıkarına insan öldürmez
Bilirim dünyanın dört köşesini
Boşuna akmasın insanın kanı
Ancak Allah alır verdiği canı
Bırak bir tarafa nefreti kini
Bilirim dünyanın dört köşesini
İslam dini insanları ayırmaz
Haksız olanları asla kayırmaz
Hiçbir kitap savaş diye buyurmaz
Bilirim dünyanın dört köşesini
Garip Bektaş böyle Hakk'ın emiri
Çabuk biter insanların ömürü
Bitsin artık zulüm ile sömürü
Bilirim dünyanın dört köşesini

DOKUNMA

Bütün evliyalar orda yatıyor
Amerika Kerbela'ya dokunma
Onlar insanlığa ışık tutuyor
Amerika Kerbela'ya dokunma
Orada kuruldu İslam'ın özü
Yeter artık yeter çok üzdün bizi
Sanmayın ki tarih af eder sizi
Amerika Kerbela'ya dokunma
İslam'ın üstünde oynarsın oyun
Senin oyununa eğmeyiz boyun
Size söylüyorum zalimler duyun
Amerika Kerbela'ya dokunma
Ordaki petroller seni yakacak
Bütün kainatı üsten yıkacak
Kahpe İngiliz de orda ölecek
Amerika Kerbela'ya dokunma
Hesabın yanlışı Bağdat'tan döner
Dünya insanları hep seni kınar
Can yakan zalimin canı da yanar
Amerika Kerbela'ya dokunma
Yaramız derindir derinden işler
Şahidimiz olsun dağ ile taşlar
Senin de yurdunda öter baykuşlar
Amerika Kerbela'ya dokunma
Bağdat'ı benzetme sakın Afgan'a
Bütün insanlığı boyarsın kana
Garip Bektaş der ki uyarım sana
Amerika Kerbela'ya dokunma

AŞKALE'M

Kırk sekiz yıl sonra uğradım sana
Çok perişan gördüm seni Aşkale'm
Bu perişan halin zor geldi bana
Çok perişan gördüm seni Aşkale'm

Yine değişmemiş o eski halin
Toz duman içinde yürünmez yolun
Seni unutanlar çeksin vebalin
Çok perişan gördüm seni Aşkale'm

Suyun bol yerinde sular akmıyor
Sönmüş ocakların duman tütmüyor
Neden devlet baba sana bakmıyor
Çok perişan gördüm seni Aşkale'm

Sömüren sömürmüş göç edip gitmiş
Güzel tarlalarda hep diken bitmiş
Yiğit dadaşların seni unutmuş
Çok perişan gördüm seni Aşkale'm

Ne bir fabrikan var ne de sanayin
Çileden ayrılmış hep senin payın
Yok mu Ankara'da senin hiç dayın
Çok perişan gördüm seni Aşkale'm

Senin halkın işsiz güçsüz geziyor
Erzurum'da tıpkı sana benziyor
İşte bu haksızlık beni üzüyor
Çok perişan gördüm seni Aşkale'm

Ormanlar yok olmuş kökten sökülmüş
Köylerin göç etmiş evler yıkılmış
Bir öksüz misali boynun bükülmüş
Çok perişan gördüm seni Aşkale'm

Garip Bektaş sana geldim dönerim
Ömür boyu bu haline yanarım
Ankara'da o beyleri kınarım
Çok perişan gördüm seni Aşkale'm

BEN O KÖYLÜYÜM

Size bir adres vereyim dostum
Aslımı sorarsan ben o köylüyüm
Şöhret şan değildir inanın kastım
Aslımı sorarsan ben o köylüyüm
Erzurum ilimdir Aşkale kazam
Dinleyin derdimi sizlere yazam
Gönlüm istemezdi kimseyi üzem
Aslımı sorarsan ben o köylüyüm
Eski ismi Şoik yenisi Özler
Bu yorgun bedenim çok şeyler gizler
Köyümde güzeldir baharlar yazlar
Aslımı sorarsan ben o köylüyüm
Babam Mehmet Ali anam da Ballı
Çok çile çektiğim halimden belli
Beş yaşında yetim kaldım temelli
Aslımı sorarsan ben o köylüyüm
Hısım akraba da vefasız çıktı
Mal mülk hesabına yuvamı yıktı
Gönlüm bu hayattan usandı bıktı
Aslımı sorarsan ben o köylüyüm
Bir güzel sevmiştim alamaz oldum
Ondan başka güzel bulamaz oldum
Terk ettim köyümü gurbete geldim
Aslımı sorarsan ben o köylüyüm
Köyümün üstünde sıralı taşlar
Size selam olsun kavim kardaşlar
Belki yine gelir ***Garip Bektaş***'lar
Aslımı sorarsan ben o köylüyüm

ERZURUM'LU AŞIK

Garip Bektaş

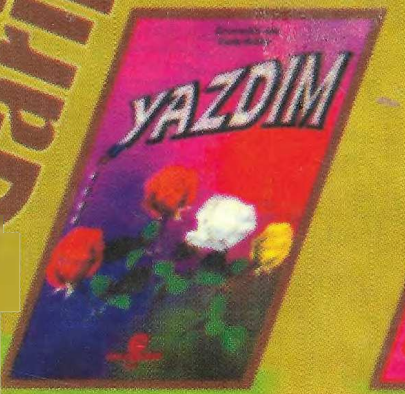

ISBN 975-6358-47-5

www.canyayinlari.com.tr